Exemplo de uso da folla de cálculo: «QuimicaBachGal.ods»

Comezo

Ao abrir a folla de cálculo, mostrarase unha alerta de seguridade. Prema sobre o botón Activar macros. Para ir ao índice pode elixir unha destas opcións:

- Prema sobre a pestana **f** Índice situada na parte inferior.
- Pulse a tecla [Ctrl] mentres preme sobre a cela <u>Índice</u> situada na parte superior dereita.

Para ver a axuda pode elixir unha destas opcións:

- Prema sobre a pestana 🕯 Axuda situada na parte inferior.
- Pulse a tecla [Ctrl] mentres preme sobre a cela Axuda situada na parte superior dereita.

• Teclado e rato

Teclas		Abreviatura
Aceptar	[←] ([Intro] o [Enter] o Entrar])	[←]
Borrar á dereita	[Supr] (o [Del] o [Delete])	[Supr]
Borrar á esquerda	[[🖾]
Espazador	[Esp]	[Esp]
Frecha abaixo	$[\downarrow]$	[↓]
Maiúscula	[�] o ([Shift] o [Mayús])	[合]
Tabulador	[壔] (o [Tab] o [tabulador])	[₩]

Teclas simples

Aceptar	$[\leftarrow]$	$[\leftarrow]$
Cela seguinte	[' →	$\left[\stackrel{\longleftarrow}{\vdash} \right]$

Combinación de teclas	Presione a la vez las teclas:	Abreviatura
-----------------------	-------------------------------	-------------

Cela anterior	[�] e [≒]	
Copiar	[Ctrl] e [C]	([Ctrl]+[C])
Pegar	[Ctrl] e [V]	([Ctrl]+[V])
Pegar sen formato (menú)	[Ctrl], [公] e [V]	([Ctrl]+[Alt]+[V])
Pegar sen formato (rápido)	[Ctrl], [Alt], [公] e [V]	$([Ctrl]+[Alt]+[\triangle]+[V])$
Punto multiplicación	[♠] e [3]	([合]+[3])
Subíndice	[�] e [_], {número o signo} e {, [埨] o [↩]}	([_]+n.°+[←])
Superíndice	$[\boldsymbol{\Delta}]$ e $[^{\wedge}]$, {número o signo} e { $[Esp]$, $[\leftrightarrows]$ o $[\leftarrow]$ }	([�]+[^]+n.°+[←])
Ver opcións	[Alt] e [↓]	$([Alt]+[\downarrow])$
Limpar formato	[Ctrl] e [M]	([Ctrl]+[M])

Rato

Seleccionar Premer dúas veces (dobre clic)

Teclado e rato

Seguir ligazón (na folla cálculo) [Ctrl] e premer

Datos

Para borrar os datos pode elixir unha destas opcións:

- Datos, instrucións e enunciado:
 - 1. Prema sobre o menú: Editar \rightarrow Seleccionar \rightarrow Seleccionar celas desprotexidas
 - 2. Pulse a tecla Supr.
- Tódolos datos:
 - 1. Prema sobre calquera cela de datos:
 - 2. Prema sobre o botón Borrar datos

- 3. No diálogo «Borrar os datos desta folla?», prema sobre o botón Aceptar.
- Só algúns dos datos:
 - 1. Seleccione co rato unha área na que se atopen os datos que desexa borrar.
 - 2. Prema sobre o botón Borrar datos
 - 3. No diálogo «Borrar os datos no intervalo seleccionado?», prema sobre o botón Aceptar.

Para elixir unha opción siga estes pasos:

- 1. Prema sobre a cela:
- 2. Prema sobre a frecha para ver la lista despregable.
- 3. Desprácese pola lista e elixa unha opción.

Para anotar unha cantidade:

Prema sobre unha cela: , e escriba nela a cantidade.

Se non lle gusta o formato no que se mostra o valor (por exemplo 1,00E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1).

Para poñer un valor en notación científica pode elixir unha destas opcións:

- Escriba o número en formato científico 0,0E-0 da folla de cálculo.
- Escriba o número en formato habitual 0,0·10⁻⁰.
- Seleccione o valor noutro documento, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo ([Ctrl]+[Alt]+[♠]+[V]).

Exemplos de escritura en formato científico:

Escriba: Na cela aparecerá: 3E-9 3,00E-09

Folla de cálculo: 3E-9

 $3,00[\boldsymbol{\triangle}][3]10[\boldsymbol{\triangle}]^{-}[Esp][\boldsymbol{\boxtimes}][\boldsymbol{\triangle}]^{9}[\boldsymbol{\vdash}]$

 $3,00 \cdot 10^{-9}$

(Despois do signo – pulse o espazador [Esp]. Pulse a tecla [⋈] para borrar o espazo). Se ese número xa estaba nun documento, pode copiar e pegar seguindo estes pasos:

- 1. Seleccióneo: prema sobre o principio do número e arrastre o rato ata o final ou dobre clic
- 2. Cópieo: menú Editar → Copiar ou [Ctrl]+
- 3. Prema sobre a cela:
- 4. Pégueo: menú Editar \rightarrow Pegado especial \rightarrow Pegar texto sen formato ou [Ctrl]+[Alt]+[\triangle]+[V]

Fórmulas químicas

Formato habitual:

Cando teña que escribir unha fórmula química, pode facelo sen subíndices nin superíndices.

Pero pode escribir fórmulas químicas nas celas de cor branca e bordo verde, indicando os subíndices con «_» e os superíndices con «^». Ten que escribir o símbolo [_] ou [^] antes de cada carácter.

Se ten instalada a fonte Linux Libertine G ou Linux Biolinum G os superíndices dispóñense sobre os subíndices como en SO_4^{2-} . Noutras fontes o aspecto non é tan bo: SO_4^{2-} .

Desde a versión 5 de LibreOffice os subíndices e superíndices substitúense mentres se escribe.

Para escribir a fórmula do ión sulfato SO₄-:

- 1. Escriba: SO 4
- 2. Pulse o espazador. (e a fórmula cambia a SO₄).
- 3. Borre o espazo.
- 4. Siga escribindo: ^2
- 5. Pulse o espazador (e a fórmula cambia a SO_4^2).
- 6. Siga escribindo:
- 7. Pulse a tecla $[\leftarrow]$ (ou $[\leftrightarrows]$).

SO₄-

 C_4H_{10}

• Como pegar o enunciado na folla de cálculo

Se o enunciado foi copiado da pestana de exemplos da mesma folla, só necesita pegalo, premendo ao tempo nas teclas Ctrl e V. Para pegar doutra orixe:

- 1. Prema dúas veces (dobre clic) sobre a cela situada baixo a etiqueta «Problema» da folla de cálculo. Selecciónea:
 - Ou pulsando ao tempo as teclas [Ctrl], [♠] e [Esp]

- $\circ~$ Ou ben, premendo sobre o menú: Editar \rightarrow Seleccionar todo
- 2. Pégueo, premendo ao tempo as teclas [Ctrl], [Alt], [♠] e [V].

No caso que desaparecese o formato da cela onde vai o enunciado, copie calquera outro enunciado da folla de cálculo e pégueo nela.

• Tipos de problemas

Na páxina █ Índice, aparecen as ligazóns ás follas cos tipos de problemas que pode resolver.

Para ir a algún deles, manteña pulsada a tecla Ctrl mentres fai clic co rato no Tema que contén o tipo de problemas desexado, ou faga clic co rato na pestana inferior correspondente.

O nome da pestana de cada tipo de problemas está na columna de **Pestana** na páxina **f** Índice.

Outros cálculos

Nalgunhas follas aparecen unhas celas baixo o epígrafe: OUTROS CÁLCULOS.

Nela pódense escribir fórmulas para facer cálculos.

Para poñer unha fórmula nunha cela, hai que empezar escribindo «=» e logo poñer símbolos de operacións («+», «-» «*» ou «/») e premer sobre as celas coas que operar.

Por exemplo, para que a cela A3 faga a suma entre os números qua hai nas celas A1 e B1:

- 1. **Seleccione a cela** na que queres introducir a fórmula.
- 2. Escriba un signo igual (=) na cela. Isto indica a LibreOffice que o que segue é unha fórmula.
- 3. Agora pode seguir de calquera destas maneiras:
 - Prema sobre a cela A1. Escriba «+». Prema sobre a cela B1.
 - Ou, escriba fórmula. Para sumar as dúas celas, escriba "=A1+B1", onde "A1" e "B1" son as coordenadas das celas que quere sumar.
- 4. **Prema a tecla Enter** (ou Intro ou \leftarrow) para completar a entrada.

A cela mostrará agora o resultado da fórmula.

Pode usar unha variedade de funcións matemáticas para as fórmulas, como SUM para sumar, RAÍZC para calcular a raíz cadrada, e así sucesivamente. Consulte a axuda de LibreOffice para obter unha lista completa das funcións dispoñibles.

Cando a cela que contén o dato está en formato científico, como 6,67·10⁻¹¹, ten que empregar a función

AVALOR, para que o transforme nun número. Por exemplo, a fórmula para calcular $v = \sqrt{\frac{G \cdot M}{r}}$, vendo

que os datos atópanse nas celas do cadro (e que r é a suma: R + h), sería:

=RAÍZC(AVALOR(J8)*J2/(J3+J6))

	Н	(5 5),	I	J	K
2	7	Masa	<i>M</i> =	5,97E+24	ko
_					
3		Raio	<i>R</i> =	6,37E+06	m
4					
5	1	Masa	<i>m</i> =		kg
6	A	ltura	h =	693 000	m
7					
8	Constante da gravita	ación	<i>G</i> =	6,67·10 ⁻¹¹	N⋅m²/kg²

A cela onde escribise a fórmula, por exemplo H22, mostraría o resultado: 7508,53966609457. Para obter un aspecto mellor podería empregar a función: NUMFORMA. Se noutra cela, por exemplo J22, escribe a función: =NUMFORMA(H22), o que vería en J22 sería: 7,51·10³.

Na pestana «Introd» ten máis información das funcións exclusivas que pode empregar. Para velas faga clic en funcións.

Exemplos

Na columna da dereita da páxina findice, aparecen as ligazóns ás follas que conteñen copias dos datos dos problemas dos tipos que pode resolver. Se quere consultalos, manteña pulsada a tecla Ctrl mentres pre-

me sobre a ligazón <u>Tema</u> que contén o tipo de problemas desexado, ou prema sobre a pestana inferior correspondente.

Note que as follas con exemplos comezan todas pola letra D, dende D_Formula ata D_Electrol.

Faga unha copia de seguridade da folla de cálculo.

Nunca pegue ([Ctrl]+[V]) nunha cela de cor laranxa.

En vez diso, pegue sen formato:

menú Editar \rightarrow Pegado especial \rightarrow Pegar texto sen formato ou [Ctrl], [Alt] e [V].

Se xa o fixo, probe a desfacelo pulsando á vez as teclas [Ctrl] e [Z].

Se iso non vai, recupere desde a copia de seguridade ou descárguea de novo.

Se cambiou o aspecto dunha cela que era de cor branca e bordo azul probe a pulsar á vez as teclas [Ctrl] e [M].

Si iso non funciona, prema sobre outra cela que estea ben, e cópiea pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. Prema sobre a cela que cambiou de aspecto e pulse á vez as teclas [Ctrl], [Alt] e [V], e, en Preconfiguracións, prema sobre «Formatos só»

Pódense resolver exercicios dos seguintes temas:

Cálculos elementais Fórmula empírica e molecular

Disolucións

Estequiometría: cálculos en reaccións químicas

Termoquímica Lei de Hess

Calorimetría

Equilibrio químico Equilibrio en fase gas

Equilibrio ácido-base

Equilibrio de solubilidade

Oxidación redución Reaccións redox

Electrólise

Fórmula empírica e molecular

Nesta pestana pódense resolver exercicios da determinación da fórmula empírica e molecular dunha substancia. Débense indicar os elementos que a forman e proporcionarlle os datos para a análise elemental, tales como masa, porcentaxe ou cantidade. Estes datos poden ser dos elementos ou dos compostos que forman na combustión, tipicamente CO₂ e H₂O. Para o cálculo da masa molar, pódense dar datos do gas (volume, densidade absoluta ou relativa), ou propiedades coligativas das disolucións (presión osmótica, descenso crioscópico ou aumento ebulloscópico).

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, móstranse:

- Para cada un dos elementos: masa na mostra, masa e cantidade nun mol de composto e a relación entre as cantidades.
- Fórmulas empírica e molecular.
- Masa molar deducida da fórmula e a calculada a partir dos datos.

Pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Determina:

- a) A fórmula empírica.
- b) A fórmula molecular dun composto orgánico que contén carbono, hidróxeno e osíxeno, sabendo que, en estado de vapor, 2 g de composto, recollidos sobre auga a 715 mm de Hg e 40 °C ocupan un volume de 800 mL Ao queimar completamente 5 g de composto obtéñense 11, 9 g de dióxido de carbono e 6,1 g de auga.

Dato: Presión de vapor de auga a 40 °C = 55 mm Hg. R = 0.082 atm·L/(mol·K)

(P.A.U. xuño 99)

Rta.: a) e b) C₄H₁₀O

Borre os datos.

	Análise elemental										
Elem.	n. Composto				Cálculo da m	asa molar					
				↓ clic							

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[ム]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En DATOS, elixa a opción «Masa», na cela situada debaixo de «Análise elemental».

Prema na tecla [\leftrightarrows] e atoparase na cela situada debaixo da etiqueta «Elem.». Escriba os símbolos dos elementos C [\downarrow] H [\hookleftarrow] O [\hookleftarrow]. Na columna seguinte escriba os valores das masas dos compostos. Na terceira columna, escriba as fórmulas químicas dos compostos obtidos na combustión. Na última cela da columna «Masa», escriba o valor (5) da masa da mostra.

Prema na cela de color laranxa debaixo da etiqueta «

clic» e elixa a opción «Volume». Nas celas de cor branca debaixo de «Gas», escriba os valores das magnitudes, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

	Análise elemental							
Elem.	Masa		Composto	Cálculo da masa molar				
С	11,9	g	CO_2		Gas			
Н	6,1	g	H_2O	Volume	800	mL		

О			Temperatura	40	${\mathbb C}$
			Presión	660	mmHg
			Masa	2	g
Mostra	5	g			

En RESULTADOS mostranse as fórmulas empírica e molecular, que coinciden neste exercicio, e os valores da masa molar calculados a partir da fórmula e dos datos, neste caso o volume do gas.

Elementos	g	g/mol	mol/mol	relación
С	3,25	48,1	4,00	4,04
Н	0,683	10,1	10,0	10,1
O	1,07	15,8	0,989	1,00
_				
Mostra	5,00			
		empírica	molecular	
	Fórmula	$C_4H_{10}O$	$C_4H_{10}O$	
		Masa molar	74,1 g/m	ol
	a pa	artir dos datosª:	74,0 g/m	ol
		^a Volume gas	3	

2. A nicotina é un líquido completamente miscible en auga a temperaturas inferiores a 60 °C. Unha disolución de 1,921 g de nicotina en 48,92 g de auga conxela -0,450 °C. A nicotina contén 74,03 % de C; 8,70 % de H e o resto é N. Cal é a fórmula molecular da nicotina?¹

Rta.: $C_{10}H_{14}N_2$

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En DATOS, elixa a opción «Porcentaxe», na cela situada debaixo de «Análise elemental».

Na columna coa etiqueta «Elem.», escriba os símbolos dos elementos. Na columna seguinte escriba os valores das porcentaxes dos elementos.

Prema na cela de color laranxa debaixo da etiqueta «↓ clic» e elixa a opción «∆t». Escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca debaixo de «Disolución», e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Suponse que o valor da constante crioscópica é unha dato. Na folla de cálculo, en REFERENCIAS, móstranse os valores de algúns disolventes habituais.

	Análise elemental								
Elem.	Porcentaxe		Composto	Cálculo da masa molar					
С	74,03	%			Disolución				
Н	8,7	%		Δt	0,45	$_{\mathbb{C}}$			
N				Constante	1,86	K·kg/mol			
				m disolvente	48,92	g			
				m soluto	1,92	g			

En RESULTADOS, se mostran os cálculos parciais para cada un dos elementos: masa na mostra, masa e cantidade nun mol de composto e a relación entre as cantidades. Móstranse as fórmulas empírica e molecu-

lar, e os valores da masa molar calculados a partir da fórmula e a partir dos datos, neste caso o descenso da temperatura de conxelación.

temperatura de con	meracioi	1.						
Eleme	entos	%	g/mol	mol/mol	relación			
	С	74,0	120	10,0	5,00			
	Н	8,70	14,1	14,0	7,00			
	N	17,3	28,0	2,00	1,00			
M	ostra	100						
			empírica	molecular				
		Fórmula	C_5H_7N	$C_{10}H_{14}N_2$				
			Masa molar	162 g/m	nol			
		a pa	rtir dos datosª:	162 g/m	nol			
		ª∆t disolución						

Disolucións

Nesta pestana pódense resolver exercicios para o cálculo de:

- A masa de soluto necesaria para preparar unha disolución dunha concentración dada.
- O volume necesario dunha disolución concentrada para prepara unha disolución máis diluída.
- A concentración dunha disolución a partir da masa, volume e densidade.

Débese <u>escribir a fórmula química</u> do soluto, pero non é necesario para o disolvente no caso da auga. Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS se mostran as masas de soluto, disolvente e disolución e as concentracións (porcentaxe, concentración en masa (g/dm³), concentración (mol/dm³), molalidade (mol/kg) e fracción molar) das disolucións orixinal, e diluída se é o caso. Cando ten os datos axeitados, determina o volume necesario de disolución concentrada para prepara a disolución diluída.

Pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Indique o material, procedemento detallado e cálculos correspondentes necesarios para preparar no laboratorio 250 cm³ dunha disolución de cloruro de sodio de concentración 0,50 mol/dm³ a partir do produto sólido puro.

(P.A.U. xuño 09)

Rta.: m = 7.3 g NaCl

Borre os datos.

			Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)		Disolución			
Fórmula?		orixinal (D₁)			
Disolvente (d)					
H_2O		diluída (D₂)			

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado. Escriba a fórmula do cloruro de sodio na cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Soluto (s)». Para a disolución orixinal, escriba na cela de cor branca o valor do volume (250) e elixa a unide (cm³) na cela de cor laranxa debaixo de «Volume». Escriba na cela de cor branca debaixo de «Concentración» o valor da mesma (0,5) e a etiqueta cambiará a «mol/dm³». Se non elixe as unidades de concentración, a folla supón que son mol/dm³. Pero pode elixilas se o desexa,

			Volume	mol/dm³	Densidade
Soluto (s)		Disolución	cm ³		
NaCl		orixinal (D₁)	250	0,5	

A masa de soluto mostrase en RESULTADOS.

		Masa	Porcentaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade Fracc. molar
		g	g/100 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d) mol/mol(D)
D_1	s: NaCl	7,31		29,2	0,500	

- 2. Nunha botella de ácido clorhídrico concentrado figuran os seguintes datos: 36% en masa de HCl e densidade 1,18 g/mL. Calcula:
 - a) A concentración e o volume deste ácido concentrado que se necesita para preparar un litro da disolución de concentración 2 mol/dm³.

(P.A.U. xuño 16)

Rta.: a) [HCl] = 12 mol/dm^3 ; $V = 0.17 \text{ dm}^3$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

Escriba a fórmula do ácido clorhídrico na cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Soluto (s)». Para a disolución orixinal, <u>elixa</u> a opción «% masa soluto» debaixo de «Concentración», e escriba na cela de abaixo o seu valor (36).

Debaixo de «Densidade» elixa a opción «g/mL», e escriba na cela de abaixo o seu valor (1,18).

Para a disolución diluída, elixa a unidade (mol/dm³) debaixo de «Concentración», e escriba na cela de abaixo o seu valor (2). Nas celas da esquerda elixa a unidade (L) e escriba debaixo o seu valor (1).

			Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)		Disolución		% masa soluto	g/mL
HCl		orixinal (D₁)		36	1,18
Disolvente (d)			L	mol/dm³	
$\mathrm{H_{2}O}$		diluída (D2)	1	2	

En RESULTADOS mostranse: a concentración (11,7), debaixo de «Concentración mol/dm³(D)», e o volume que se necesita (172 cm³), debaixo de «D₁ necesario para preparar D₂»

			Masa	Porcentaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade	Fracc. molar
		_	g	g/100 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
Ι	D ₁	s: HCl		36,0 %	425	11,7	15,4	0,217
		d: H ₂ O						0,783
Ι	O_2	s: HCl	72,9		72,9	2,00		
		d: H ₂ O						
		Disolución (D ₂)						
				Di	solución (D ₂)	D₁ necesar	io para prepai	rar D ₂
		Volume			$1,00\cdot10^3$ c	rm³	172 (cm³

- 3. Tense un litro dunha disolución de ácido sulfúrico do 98 % de riqueza e densidade 1,84 g/cm³. Calcula:
 - a) A concentración molar.
 - b) A molalidade.
 - c) O volume desa disolución de ácido sulfúrico necesario para preparar 100 cm³ doutra disolución do 20 % e densidade 1,14 g/cm³.

(P.A.U. xuño 01)

Rta.: a) $[H_2SO_4] = 18,4 \text{ mol/dm}^3$; b) $m = 5.10^2 \text{ mol/kg d}$; c) $V = 12,6 \text{ cm}^3$

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do ácido sulfúrico na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». Elixa as unidades (L, % masa s e g/cm³) nas celas de cor laranxa situada á dereita de «Disolución» e escriba os valores (1, 98 e 1,84) das magnitudes nas celas debaixo delas. Non é necesario elixir as unidades da disolución diluída se son as mesmas que as da orixinal. Elixa a unidade (cm³) de volume da disolución diluída e escriba os valores (100, 20 e 1,14) das magnitudes nas celas correspondentes.

	J		Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)		Disolución	L	% masa soluto	g/cm³
H2SO4		orixinal (D1)	1	98	1,84
Disolvente (d)			cm ³		
H_2O		diluída (D2)	100	20	1,14

A concentración (18,4) mostrase debaixo de «Concentración mol/dm³(D)» en RESULTADOS, e a molalidade (500) a súa dereita, e o volume que se necesita (12,6 cm³) debaixo de « D_1 necesario para preparar D_2 »

Masa Porcentaxe Conc. masa Concentración Molalidade Fracc. molar

	-	g g/10	00 g (D)	g/dm³(D)	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	
D_1	s: H ₂ SO ₄	$1,80\cdot10^{3}$	98,0 %	$1,80\cdot10^{3}$	18,4	500	0,900
	d: H ₂ O	36,8					0,1000
	Disolución (D ₁)	$1,84 \cdot 10^3$					
D_2	s: H ₂ SO ₄	22,8	20,0 %	228	2,32	2,55	0,0439
	d: H ₂ O	91,2					0,956
	Disolución (D ₂)	114					
	Disolı	ıción (D₁)	Disc	olución (D2)	D ₁ neces	sario para preparar D2	
	Volume	1,00·10³ cm³		100 cr	n^3	12,6 cm³	

- 4. Mestúranse 6,27 gramos de FeSO₄·7H₂O con 85 gramos de auga. Determine a concentración da disolución resultante en:
 - a) % en masa de FeSO₄ anhidro.
 - b) Fracción molar do FeSO₄ anhidro e fracción molar da auga.

(P.A.U. Set. 05)

Rta.: a) %(FeSO₄) = 3,75%; b) x(FeSO₄) =0,0046; x(H₂O) = 0,995

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do hidrato na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». Elixa a unidade (g) na cela de cor laranxa situada á dereita de «Soluto (s)» e escriba os valores (6,27 e 85) das masas nas celas debaixo dela. Non é necesario elixir a unidade do disolvente se é a mesma que a do soluto.

	Masa		Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)	g	Disolución			
FeSO4·7H2O	6,27	orixinal (D₁)			
Disolvente (d)					
H ₂ O	85	diluída (D₂)			

En RESULTADOS mostranse: o % en masa (3,75 %), debaixo de «Porcentaxe», e as fraccións molares (0,00460 e 0,995), debaixo de «Fracc. molar».

	Masa Porcentaxe		Conc. masa	Concentración	Molalidade	Fracc. molar
	g g/	100 g (D)	$g/dm^3(D)$	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
D ₁ s: FeSO ₄	3,43	3,75 %			0,265	0,00460
d: H ₂ O	87,8					0,995

- 5. Disólvense 22,5 g de hidróxido de sodio en 50,0 cm³ de auga destilada a 4 °C. A densidade da disolución é de 1 340 kg/m³. Calcula a composición da solución en:
 - a) g/dm³ (concentración en masa).
 - b) Tanto por cento en masa.
 - c) mol/dm³ (concentración).
 - d) Molalidade.

Rta.: a) 416 g/L; b) 31,0 %; c) 10,4 mol/L; d) 11,2 mol/kg

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula do hidróxido de sodio na cela de cor branca e bordo verde situada debaixo de «Soluto (s)». Elixa a unidade (g) na cela de cor laranxa situada á dereita de «Soluto (s)» e escriba o valor (22,5) da masa na cela debaixo dela. Debaixo, elixa a unidade (cm³) e escriba debaixo o seu valor (50). Á súa dereita elixa a unidade (g/cm³) de densidade e escriba debaixo o seu valor (1). Aínda que o dato é a temperatura, dáse por suposto que é para empregar o valor da densidade máxima da auga a 4 °C.

Á dereita da «Disolución orixinal (D_1)» escriba o valor da densidade (1340) e elixa a súa unidade (kg/m^3) na cela de color laranxa encima dela.

	Masa	Densidade		Volume	Concentración	Densidade
Soluto (s)	g		Disolución			kg/m³
NaOH	22,5		orixinal (D ₁)			1340
Disolvente (d)	cm ³	g/cm³				
H ₂ O	50	1	diluída (D2)			
	Volume		·			

En RESULTADOS mostranse as respostas á cuestións.

		Masa	Porcentaxe	Conc. masa	Concentración	Molalidade	Fracc. molar
		g	g/100 g (D)	g/dm³(D)	mol/dm³(D)	mol/kg(d)	mol/mol(D)
D_1	s: NaOH	22,5	31,0 %	416	10,4	11,3	0,169
	d: H ₂ O	50,0					0,831

Esteguiometría: cálculos en reaccións químicas

Nesta pestana pode resolver exercicios de reaccións químicas para calcular:

- Cantidade, masa, volume de gas ou disolución, concentración ou pH de reactivos ou produtos.
- Riqueza dun reactivo.
- Rendemento da reacción.
- Intensidade de corrente, tempo, masa depositada ou volume de gas desprendido en electrólises.

Tamén no caso de reactivo limitante.

As reaccións deben escribirse axustadas. Non é necesario escribir os coeficientes cando son 1.

Mentres a reacción non estea completa nin axustada ou, no caso de que algún dos compostos non estean ben formulados, verá unha mensaxe «Incorrecta!» á dereita da reacción, e outra mensaxe «A reacción non está axustada» na zona de RESULTADOS. Os resultados numéricos non serán correctos ata que a reacción non estea escrita correctamente e ben axustada.

Escriba a ecuación da reacción química axustada debaixo de «Reactivos →» deixando as celas máis estreitas para os coeficientes, e <u>escribindo as fórmulas</u> dos produtos debaixo de «Produtos».

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Para determinar a concentración dunha disolución de FeSO₄ realízase unha valoración redox na que 18,0 cm³ de disolución de KMnO₄ de concentración 0,020 mol/dm³ reaccionan con 20,0 cm³ da disolución de FeSO₄. A reacción que ten lugar é:

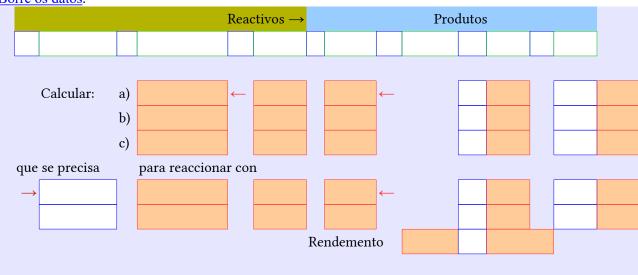
$$5 \text{ Fe}^{2+}(aq) + \text{MnO}_{4}(aq) + 8 \text{ H}^{+}(aq) \rightarrow 5 \text{ Fe}^{3+}(aq) + \text{Mn}^{2+}(aq) + 4 \text{ H}_{2}\text{O} (I)$$

- a) Calcula a concentración da disolución de FeSO₄.
- b) Nomea o material necesario e describe o procedemento experimental para realizar a valoración.

(A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: $[FeSO_4] = 0,090 \text{ mol/dm}^3$.

Borre os datos.

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. Escriba os ións e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

Na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular: a)», elixa a opción «concentración», prema na tecla $[\begin{array}{c} \begin{array}{c} \begin{array}{c$

Escriba o valor do volume (18) da disolución de KMnO₄ na cela de cor branca situada debaixo de «que se precisa», pulse o tabulador e elixa a unidade (cm³), púlseo outra vez e elixa «disolución», volva a pulsar a tecla [\leftrightarrows] e elixa «Fe²+». Pulse outra vez para chegar á cela situada á dereita de «[MnŌ₄] =» e escriba nela o valor da súa concentración (0,02). Pulse a tecla [\leftrightarrows] e elixa a unidade «mol/dm³».

Reactivos → Produtos								
5 Fe2+	MnO4-	8 H+	5 Fe3+	Mn2+	4	H2O		
				*				
Calcular: a	concentración	disolución	Fe ²⁺	V =	20	cm³		
ŀ))							
C	2)							
que se precisa	para reacciona	con						
18	cm³	disolución	MnO ₄	$[MnO_4^-] =$	0,02	mol/dm³		
			Rendemento					

En RESULTADOS mostrase o valor da concentración do ión ferro(II), que é a mesma que a de FeSO₄.:

a)
$$[Fe^{2+}] = 0.0900 \text{ mol/dm}^3 \text{ (D)}$$

Se preme sobre a cela de cor laranxa situada encima, e elixe a opción «10ⁿ», o resultado exprésase nas unidades nas que non aparezan potencias de 10:

a)
$$[Fe^{2+}] = 90,0 \text{ mmol/dm}^3 \text{ (D)}$$

2. Calcula:

- a) O pH dunha disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³.
- b) O pH dunha disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.
- c) O pH da disolución obtida ao mesturar 100 mL da disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³ con 25 mL da disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.

(A.B.A.U. ord. 18)

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as <u>fórmulas</u> das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

<u>Elixa</u> a opción pH nos tres apartados, a opción «disolución» nos apartados a) e b) pero «mestura» na c) e as fórmulas dos reactivos nos apartados a) e b), pero deixe en branco a substancia do apartado c).

Na cela de cor branca debaixo de «que se precisa», escriba os volumes (100 e 25) de ambos reactivos, elixa as súas unidades (cm³), elixa a opción «disolución» en ambos e elixa as fórmulas dos reactivos. Escriba as concentracións das disolucións (0,001 e 0,002) nas celas correspondentes e elixa as unidades (mol/dm³).

			Reactivos \rightarrow	Produtos					,	
HCl		NaOH		NaCl		H ₂ O				
Calcular:	a)	рН	disolución	NaOH						
	b)	рН	disolución	HCl						
	c)	рН	mestura		←					
que se precisa	a	para reacciona	ar con							
10	0	cm ³	disolución	NaOH		[NaOH] =	0,01	mol/dm³		
2	5	cm³	disolución	HCl		[HCl] =	0,02	mol/dm³		

En RESULTADOS mostranse as cantidades que reaccionan e os pH de cada caso.

	HCl	+	NaOH		\rightarrow	NaCl +	H_2O
mol	$5,00 \cdot 10^{-4}$		$5,00\cdot10^{-4}$			$5,00 \cdot 10^{-4}$	$5,00 \cdot 10^{-4}$
				a)	pH(NaOH) =	12,0 (D)	
				b)	pH(HCl) =	1,70 (D)	
				c)	pH(mestura) =	11,6	

Marcar a opción «10ⁿ», na cela de cor laranxa situada encima, fai desaparecer os pH. Se non ve os valores, prema sobre a cela de cor laranxa, borre esa opción, pulsando a tecla [Supr].

- Unha mostra comercial e impura de 0,712 g de carburo de calcio (CaC₂) reacciona con exceso de auga producindo etino e hidróxido de calcio. Se o volume de etino (C2H2) recollido a 25 °C e 0,98 atm (99,3 kPa) foi de 0,25 L:
 - a) Determina a masa en gramos de hidróxido de calcio formado.
 - b) Calcula a porcentaxe de pureza da mostra comercial.

Dato: $R = 0.082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 8.31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$

Rta.: a) m = 0.74 g Ca(OH)₂; b) r = 90 %

(P.A.U. Set. 12)

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos». Para o apartado a) elixa a opción «masa» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)» e «Ca(OH)₂» para a substancia.

O dato (0,25) vai debaixo da cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», seguido da unidade (dm³), as opcións «gas» e «C₂H₂» e escribindo (99,3) e elixindo «kPa» á dereita de «p =» e (25) e «°C» á dereita de «T =».

Para a apartado b) elixa a opción «riqueza» na cela de cor laranxa situada á dereita de «b)», pulse a tecla [녹] (tabulador), e elixa a opción «mestura». Pulse de novo a tecla [녹] e elixa a substancia (CaC2). Pulse a tecla [➡] e escriba (0.712), pulse outra vez a tecla [➡] e elixa a unidade (ø).

teera [oa (0,712), paise	ouna vez a ie		ta a umaaac i	(5).		
		Reactivos \rightarrow		Pro	odutos		
CaC2 2	H2O		C2H2	Ca(OH)2			
			-				
Calcular: a)	masa		Ca(OH) ₂				
b)	riqueza	mestura	CaC ₂	<i>m</i> =	0,71 g		
c)							
que se obtén	ao obter			·	·		
0,25	dm³	gas	C_2H_2	<i>p</i> =	99,3 <mark>kPa</mark>	T =	25 ℃
En RESULTADOS	S mostranse as	cantidades que	reaccionan,	a masa de hio	dróxido de cal	cio e a	riqueza.
CaC ₂	+ 2	H_2O		\rightarrow	C_2H_2	+	Ca(OH) ₂
mol 0,0100	0	,0200			0,0100		0,0100
CaC_2	+ 2	H ₂ O	e reaccionan,		C_2H_2		Ca(OH) ₂

Se preme sobre a cela de cor laranxa, e elixe a opción «10ⁿ», a masa exprésase en mg.

a)

b)

10ⁿ 742 mg Ca(OH)₂

0,742 g Ca(OH)₂

90,2 % CaC₂

a)

m =

m =

- 4. Disólvense 3,0 g de SrCl₂ en 25 cm³ de auga e 4,0 g de Li₂CO₃ noutros 25 cm³ de auga. A continuación, mestúranse as dúas disolucións, levándose a cabo a formación dun precipitado do que se obteñen 1,55 g.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar, identificando o precipitado, e calcula o rendemento da mesma.
 - b) Describe o procedemento que empregaría no laboratorio para separar o precipitado obtido, debuxando a montaxe e o material que precisa empregar.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: Rendemento do 56 %.

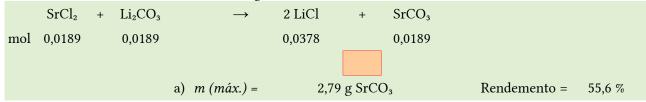
Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos \rightarrow » e «Produtos».

O exercicio pide calcular o rendemento da reacción, pero como na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular: a)» non mostrase a opción «Rendemento», ten que elixir «masa», porque é o dato que hai para calculalo. Prema na tecla [ﷺ] (tabulador), e prema sobre a cela de cor laranxa e a frecha 🎑 Como non hai opcións, prema de novo na tecla [ြ) e elixa «SrCO₃», que é a fórmula do precipitado que se forma. Escriba o valor da masa (3) dun dos reactivos na cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», pulse o tabulador e elixa a unidade (g), prema outras dúas veces e elixa a fórmula do composto (SrCl₂). Faga o mesmo na fila seguinte co outro reactivo.

Na cela de cor laranxa, abaixo á dereita, elixa a opción «se obteñen» e escriba á súa dereita o valor da masa obtida e elixa a opción que se lle propón na cela de cor laranxa da dereita:

obtida e ciixa a o	peron que se ne p	opon na cela ae ce	i iaiaiixa da deleita.								
SrCl2	Li2CO3	2 LiCl	SrCO3								
Calcular:	a) masa	SrCO ₃									
	b)										
	c)										
que se obt	én ao reaccionai	•									
	g g	SrCl ₂									
con	g	Li ₂ CO ₃									
	Calcular o rendemento se <mark>se obteñen</mark>										

En RESULTADOS mostrase o valor da magnitude solicitada, a masa teórica, e o rendemento.

- 5. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de 10 amperios durante 3 horas. Calcula:
 - a) Os gramos de ferro depositados no cátodo.
 - b) O tempo que tería que pasar a corrente para que no ánodo se desprendan 20,5 L de Cl₂ gas medidos a 25 °C de temperatura e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) m = 20.8 g Fe; b) t = 4.5 h.

Este problema pódese resolver tamén na pestana «Electrolise».

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias e os coeficientes nas celas de cor branca debaixo de «Reactivos →» e «Produtos».

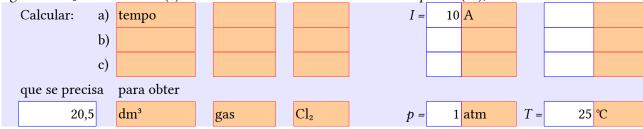
Non se poden poñer varias incógnitas no mesmo exercicio porque os datos cambian.

Para a apartado a) <u>elixa</u> a opción «masa» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)» e «Fe» para a substancia. Escriba (10) na cela de cor branca situada debaixo de «que se obtén», seguido da unidade (A). Termine escribindo (3) e elixindo «h» á dereita de «durante».

				Rea	activos →					Prod	utos			
2	FeCl ₃					3	Cl_2	2	Fe					
	Calcular:	a)	masa				Fe							
	Calcular.	a) b)	masa				re							
		c)												
	que se obtén		ao pasar											
	10		A							durante	3	h		
En :	RESULTADO	Sm	ostranse as ca	ntic	lades que 1	eac	cionan e a	ma	sa.					
	2 FeCl ₃								\rightarrow	3 Cl ₂		+	2	Fe
mo	ol 0,373									0,560			0,3	373
					a)				<i>m</i> =		20,8	=		

b) En DATOS, seleccione os datos, agás a reacción, e prema sobre o botón vermello «Borrar datos». Elixa a opción «tempo» na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular a)». Na cela de cor branca situada á dereita de «I =» escriba o valor da intensidade (10) e elixa a unidade (A).

Escriba (20,5) na cela de cor branca situada debaixo de «que se precisa», elixa a unidade (dm³), e as opcións «gas» e « Cl_2 » e escribindo (1) e termine elixindo «atm» á dereita de «p =» e (25), e «C» á dereita de «T =».

En RESULTADOS mostrase o tempo.

a)
$$t = 1,62 \cdot 10^4 \text{ s}$$

Se preme sobre a cela de cor laranxa situada encima, e elixe a opción « 10^n », o resultado exprésase en horas:minutos:segundos.

a)
$$t = 04:30:00 \text{ h:m:s}$$

Lei de Hess

Nesta pestana pode resolver exercicios de termoquímica. Pode calcular:

- A entalpía dunha reacción química, habitualmente de substancias orgánicas, a partir dos datos de formación ou de combustión.
- A calor a presión constante e a volume constante para unha cantidade, masa ou volume de unha das substancias que mostranse na reacción.

Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde, e os signos «+» ou «→» para separar os reactivos dos produtos, nas celas de cor laranxa, sen deixar ocos polo medio.

Escriba os coeficientes para axustar a reacción nas celas de cor branca da fila seguinte.

Elixa o estado (s, l, g) das substancias nas celas de cor laranxa situadas debaixo.

Comprobe, na cela de cor laranxa máis abaixo, que a opción (formación ou combustión) é a mesma que as entalpías dos datos.

Pode cambiar os valores propostos (levan o símbolo a na cela da dereita, e están tomados de CRC Handbook of Chemistry and Physics, 97th Edition, 2016¹), se non se corresponden cos datos.

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- A partir das entalpías de combustión e aplicando a Ley de Hess, calcula:
 - a) A entalpía da seguinte reacción: $3 \text{ C(grafito)(s)} + 4 \text{ H}_2(g) \rightarrow \text{C}_3 \text{H}_8(g)$.
 - b) A enerxía liberada cando se queima 1 L de propano medido en condicións normais.

Calores de combustión: ΔH_c° C(grafito)(s) = -393,5 kJ·mol⁻¹; ΔH_c° C₃H₈(g) = -2219,9 kJ·mol⁻¹;

 $\Delta H_c^{\circ} H_2(g) = -285.8 \text{ kJ/mol}$

(P.A.U. Set. 16)

Rta.: a) $\Delta H = -104 \text{ kJ}$; Q = -99.1 kJ.

Borre o	os datos.								
	†Escriba a ecuación	n quími	ica (sen ocos)						
	+								
	•								
			+						
ΔH_c									
	Entalp	ías de	combustión	kJ	/mol	ΔΗ	reac. =		
		•							
			Substancia			Presión		Temperatura	
			↑ Elixa a substancia	a					

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado.

Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde, e os signos «+» ou «→» nas celas de cor laranxa, sen deixar ocos polo medio.

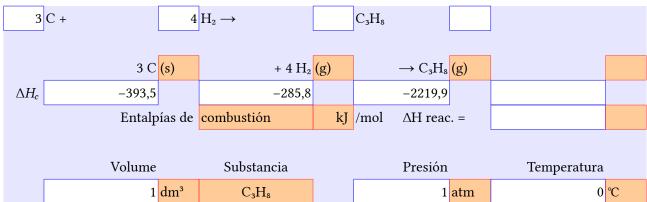
Escriba os coeficientes para axustar a reacción nas celas de cor branca da fila seguinte.

Elixa o estado (s, l, g) das substancias nas celas de cor laranxa situadas debaixo.

Comprobe, na cela de cor laranxa máis abaixo, que as entalpías son as de combustión.

Para o apartado b) elixa a fórmula química (C₃H₈) da substancia na última fila, elixa a unidade (dm³) na cela de cor laranxa situada á súa esquerda, escriba os datos (1, 1, e 0) e elixa as súas unidades (atm e °C).

С	+	H2	\rightarrow	С3Н8	

En RESULTADOS mostranse a entalpía da reacción cando se forma 1 mol de propano e tamén cando se forma 1 dm³ (porque ese é o dato). Para ver a enerxía liberada cando se queima 1 L de propano ten que elixir na última cela de cor laranxa a opción «de combustión».

$$3 \ C(s) + 4 \ H_2(g) \rightarrow C_3H_8(g)$$
 Enerxía kJ/mol C_3H_8 Calor kJ/dm 3 C_3H_8
$$\Delta H = -104$$
 a presión constante $Q_p = -4,63$ de combustión $q_c = -99,0$

Pode pedir que se mostren os resultados para o proceso a volume constante elixindo a opción « ΔU =» debaixo de « ΔH =». Tamén pode cambiar as unidades a calorías ou kcal.

- 2. Considere que a gasolina está composta por octano (C_8H_{18}) e que no bioetanol o composto principal é o etanol (CH_3CH_2OH).
 - a) Escriba a ecuación da reacción de combustión do etanol e calcule a entalpía estándar de formación do etanol a 25 °C.
 - b) Cantos litros de bioetanol necesítanse para producir a mesma enerxía que produce 1 L de gasolina?

Datos: $(\Delta H \text{ en kJ/mol}) \Delta H_f^{\circ}(CO_2(g)) = -393,5; \Delta H_f^{\circ}(H_2O(I)) = -285,8; \Delta H_c^{\circ}(C_8H_{18}(I)) = -5445,3; \Delta H_c^{\circ}(CH_3CH_2OH(I)) = -1369,0;$ densidade a 298 K do etanol $\rho_e = 0,79$ g/mL e do octano $\rho_o = 0,70$ g/mL. (*P.A.U. Set. 14*)

Rta.: a) $\Delta H_f^{\circ} = -275,4 \text{ kJ/mol}$; b) $V = 1,43 \text{ dm}^3 \text{ bioetanol}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema».

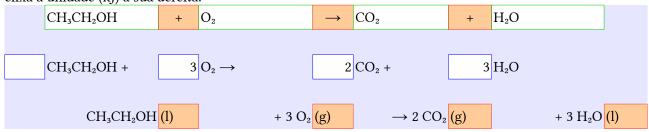
<u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde, e os signos «+» ou «→» nas celas de cor laranxa, sen deixar ocos polo medio.

Escriba os coeficientes para axustar a reacción nas celas de cor branca da fila seguinte.

Elixa o estado (s, l, g) das substancias nas celas de cor laranxa situadas debaixo.

Cambie, na cela de cor laranxa máis abaixo, a opción «combustión» por «formación».

En RESULTADOS, escriba 4 para o número de cifras significativas. Así comproba que as propostas pola folla coinciden coas dos datos. Escriba o signo «?» na cela de cor branca situada á dereita de ΔH_f debaixo de CH₃CH₂OH. Escriba o valor da entalpía de combustión do etanol (1369,0) á dereita da cela « ΔH reac. =» e elixa a unidade (kJ) á súa dereita.

ΔH_{f}	?				-393,5 a		-285,8 ^a	1
	Entalpías de		formación	kJ	/mol ΔH reac. =	=	–1369 <mark>k</mark>	J
Para o	apartado b) ten que	escrib	ir as fórmulas segu	intes n	as celas de OUTRO	OS CÁL	CULOS.	
Etiq.:	ı.: Moles gasolina		Calor gasolina		Moles bioetanol		V(cm³) bioetanol	-
Fórm.:	=1000*0,7/MASA- MOL("C8H18")		=G25*5445,3		=I25/1369		=K25*MASA- MOL(G2)/0,79	

=1000*0,7/MASAMOL("C8H18")

dunha fórmula química.

Calcula os moles de gasolina que hai en 1 L de gasolina. Multiplica os cm³ (1000) que hai en 1 L pola densidade, (0,7) en g/cm³, da gasolina e o divide entre a masa molar da gasolina (MASAMOL ("C8H18")), empregando a función MASAMOL que calcula a masa molar

$$n(C_8H_{18}) = \frac{m}{Mmol} = \frac{V(C_8H_{18}) \cdot \rho(C_8H_{18})}{Mmol(C_8H_{18})}$$

=G25*5445,3

Calcula a calor desprendida ao queimar 1 L de gasolina. Multiplica os moles de gasolina calculados na cela de coordenadas G25, pola calor de combustión (5445,3) en kJ/mol da gasolina.

$$Q = n(C_8H_{18}(1)) \cdot \Delta H_c^{\circ}(C_8H_{18}(1))$$

=I25/1369

Calcula os moles de etanol que producen a mesma calor.

Divide a calor desprendida ao queimar 1 L de gasolina, calculada na cela de coordenadas I25, entre a calor de combustión (1369 ou o contido da cela de coordenadas M8) do etanol.

$$n(CH_3CH_2OH(1)) = \frac{Q}{\Delta H_c^0(CH_3CH_2OH(1))}$$

=K25*MASAMOL(G2)/0,79

Calcula o volume en cm³ de etanol que ocupan eses moles. Multiplica os moles de etanol calculados na cela de coordenadas K25, pola masa molar do etanol (MASA-MOL(G2)) empregando a función MASAMOL referida á fórmula química situada na cela de coordenadas G2, e dividindo pola densidade, (0,79) en g/cm³, do etanol.

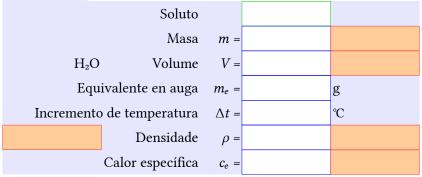
$$V(CH_3CH_2OH) = \frac{m}{\rho} = \frac{n(CH_3CH_2OH) \cdot Mmol(CH_3CH_2OH)}{\rho(CH_3CH_2OH)}$$

Calorimetría

Nesta pestana pode resolver exercicios de cálculos de enerxía de reacción coas medidas no laboratorio. En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[\$\Delta\$]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

1. Calcula o valor da entalpía de neutralización de 100 cm³ de disolución de HCl de concentración 2,0 mol/dm³ con 100 cm³ de disolución de NaOH de concentración 2,0 mol/dm³, expresado en kJ/mol, se o incremento de temperatura que se produce é de 12 °C. Datos: $c_e(mestura) = c_e(auga) = 4,18 \text{ J/g} \cdot ^\circ\text{C}$; densidades das disolucións do ácido e da base = 1,0 g·mL⁻¹. Considera desprezable a capacidade calorífica do calorímetro. (P.A.U. xuño 15) **Rta.:** $\Delta H_n^\circ = -50 \text{ kJ/mol}$.

Borre os datos.

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Non é necesario escribir a fórmula do soluto, neste caso o NaCl formado na reacción de neutralización:

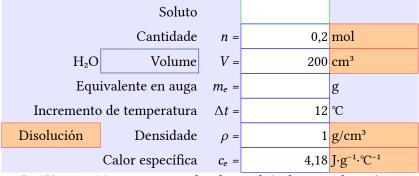
Pero debe escribir a cantidade, que haberá que calcular aparte:

 $n(\text{NaCl}) = n(\text{HCl}) = 2.0 \text{ mol/dm}^3 \cdot 100 \text{ cm}^3 \cdot 1 \text{ dm}^3 / 10^3 \text{ cm}^3 = 0.2 \text{ mol NaCl}$

Tamén pode ir á pestana «Esteq» de estequiometría e escribir o exercicio para que faga o cálculo. Elixa primeiro as dúas primeiras unidades nas celas de cor laranxa situadas á dereita: (mol e cm³). Vaia premendo sobre a tecla [♣] (tabulador), para ir cara adiante, ou «[û]» e [♣] á vez para ir cara atrás, e escribindo valores nas celas de cor branca ou elixindo unidades nas celas de cor laranxa.

Escriba (200), supoñendo que os volumes son aditivos, á dereita de «V =».

Na cela de cor laranxa situada á esquerda de «Densidade» pode elixir entre « H_2O » e «Disolución» para a densidade.

En RESULTADOS mostrase o valor da entalpía de neutralización:

Calor ganada			
pola disolución	$q_1 =$	10,0 <mark>kJ</mark>	
polo calorímetro	$q_2 =$	0 kJ	
Calor cedida	<i>Q</i> =	−10,0 kJ	

Cantidade n = 0,200 mol

 $\Delta H = -50.2 \text{ kJ/mol}$

Equilibrio en fase gas

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio químico en fase gasosa. Pode calcular:

- As constantes de equilibrio en función das concentracións ou das presións a partir dos datos (presión parcial, concentración, cantidade ou masa) no equilibrio ou dos seus valores iniciais e o grao de disociación ou dalgún valor no equilibrio.
- Presión parcial, concentración, cantidade ou masa de cada unha das substancias que mostranse na reacción a partir da constante de equilibrio.

<u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). Elixa as unidades nas celas de cor laranxa da dereita.

En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Para a reacción $CO(g) + H_2O(g) \rightleftharpoons CO_2(g) + H_2(g)$, o valor de $K_c = 5$ a 530 °C. Se reaccionan 2,0 moles de CO(g) con 2,0 moles de $H_2O(g)$ nun reactor de 2 L:
 - a) Calcula a concentración molar de cada especie no equilibrio á devandita temperatura.
 - b) Determina o valor de K_p e razoa como se verá afectado o equilibrio se introducimos no reactor máis cantidade de CO(g) sen variar a temperatura nin o volume.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) [CO] = 0,309; [H₂O] = 0,309; [CO₂] = 0,691; [H₂] = 0,691 mol/dm³; b) $K_p = 5,00$.

Borre os datos.

		Reactivo A +	Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada								
Cantidade in	icial							
Cantidade en equil	ibrio							
						-		
Temperatura	<i>T</i> =							← α
Volume	V =							
Presión total	<i>p</i> =					-		
						Calcular:		

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).
Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>.

<u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Escriba a cantidade inicial (2) de CO e H_2O , nas celas de cor branca e bordo azul debaixo das fórmulas químicas e <u>elixa</u> a unidade (mol) na cela de cor laranxa da dereita.

Escriba os valores da temperatura (530) e volume (2) nas celas de cor branca á dereita de «T=» e «V=», e elixa as unidades ($^{\circ}$ C e L). Elixa «Constante de concentracións» na cela de cor laranxa situada máis abaixo de «Produto C», e escriba debaixo o seu valor (5).

		Reactivo A +	Ì	Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada		CO_2		H_2O		CO_2		H ₂ O	
Cantidade ii	nicial	2		2					mol
Cantidade en equil	ibrio								
Temperatura	<i>T</i> =	530	$^{\circ}$			Constante	de conce	entracións	
Volume	V =	2	L		$K_c =$	5			

Presión total p =

Calcular:

En RESULTADOS, elixa a opción «Concentración» na cela de cor laranxa situada encima de «inicial» e mostraranse a concentración molar de cada especie no equilibrio e o valor de K_p .

Concentración	CO(g) +		$H_2O(g)$	\rightleftharpoons	$CO_2(g)$ +	$H_2(g)$	
inicial	1,00	1,00	1,00 0			mol/dm³	
reacciona	0,691		0,691	\rightarrow	0,691	0,691	mol/dm³
equilibrio	0,309		0,309		0,691	0,691	mol/dm³
Constantes	Constantes $K_c = 5,00$		en mol/L)				
	(p en a	tm.)					

- 2. Nun recipiente pechado introdúcense 2,0 moles de CH_4 e 1,0 mol de H_2S á temperatura de 727 °C, establecéndose o seguinte equilibrio: $CH_4(g) + 2 H_2S(g) \rightleftharpoons CS_2(g) + 4 H_2(g)$. Una vez alcanzado o equilibrio, a presión parcial do H_2 é 0,20 atm e a presión total é de 0,85 atm. Calcula:
 - a) Os moles de cada substancia no equilibrio e o volume do recipiente.
 - b) O valor de K_c e K_p .

(A.B.A.U. ord. 20)

Rta.: a) $n_e(CH_4) = 1,80 \text{ mol}$; $n_e(H_2S) = 0,60 \text{ mol}$; $n_e(CS_2) = 0,200 \text{ mol}$; $n_e(H_2) = 0,800 \text{ mol}$; $V = 328 \text{ dm}^3$; b) $K_p = 0,0079$; $K_c = 1,2 \cdot 10^{-6}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Elixa a unidade (mol) na cela de cor laranxa a dereita de «Cantidade inicial», e a unidade (atm) debaixo dela. Escriba os valores das cantidades iniciais (2 e 1) do CH_4 e o H_2S , e o da presión en equilibrio (0,2) do H_2 . Escriba os valores da temperatura (727) e da presión total (0,85) nas celas de cor branca á dereita de «T =» e «p =», e elixa as unidades (°C e atm).

Elixa tamén, nas celas de cor laranxa a dereita de «Calcular», as opcións «Volume» e «total».

Reacción axustada		CH4	2	H2S	CS2	4	H2	
Cantidade inicia		2		1				mol
Cantidade en equ	ilibrio						0,2	atm
Temperatura	T =	727	$^{\circ}\!$					
Volume	V =							
Presión total	<i>p</i> =	0,85	atm					
						Calcular:	Volume	total

En RESULTADOS, elixa a opción «Cantidade» e mostraranse os moles de cada substancia no equilibrio, o volume do recipiente e os valores de K_p e K_c .

Cantidade		$CH_4(g) +$	2	$H_2S(g)$	\rightleftharpoons	$CS_2(g)$ +	4	$H_2(g)$	
inicial		2,00		1,00		0		0	mol
reacciona		0,200		0,400	\rightarrow	0,200		0,800	mol
equilibrio		1,80		0,600		0,200		0,800	mol
Constantes	$K_c =$	$1,17 \cdot 10^{-6}$	(Conc. en m	ol/L)					
	$K_p =$	0,00790	(p en atm.)						

- 3. Nun recipiente de 250 mL introdúcense 0,45 gramos de $N_2O_4(g)$ e quéntase ata 40 °C, disociándose o $N_2O_4(g)$ nun 42 %. Calcula:
 - a) A constante K_c do equilibrio: $N_2O_4(g) \rightleftharpoons 2 NO_2(g)$
 - b) Se se reduce o volume do recipiente á metade, sen variar a temperatura. Cal será a composición da mestura no novo equilibrio?

(P.A.U. Set. 02)

Rta.: $K_c = 2,4 \cdot 10^{-2}$; b) $n(N_2O_4) = 3,3 \cdot 10^{-3} \text{ mol}$; $n'(NO_2) = 3,1 \cdot 10^{-3} \text{ mol}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas. <u>Elixa</u> a unidade (g) na cela de cor laranxa a dereita de «Cantidade inicial». Escriba o valor da masa inicial

Elixa a unidade (g) na cela de cor laranxa a dereita de «Cantidade inicial». Escriba o valor da masa inicia (0,45) do N_2O_4 .

Escriba os valores da temperatura (40) e do volume (250) nas celas de cor branca á dereita de «T =» e «V =», e <u>elixa</u> as unidades (°C e mL). Elixa « α » na cela de cor laranxa situada á dereita de «Presión total», e escriba debaixo o seu valor (0,42 mellor que 42%).

		Reactivo A +		Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada		N2O4			2	NO2			
Masa	inicial	0,45							g
Masa en equ	iilibrio								
Temperatura	<i>T</i> =	40	${\mathbb C}$			Grado de disc	ociación		
Volume	V =	250	mL		α =	0,42			-
Presión total	<i>p</i> =								
			,	•		(Calcular:		

En RESULTADOS, escriba 6 na cela de cor branca situada á dereita de «Cifras significativas:».

			Cifras	s significativas:	6	
Cantidade	$N_2O_4(g)$		⇌ 2	$NO_2(g)$		
inicial	0,00489077			0		mol
reacciona	0,00205412		\rightarrow	0,00410825		mol
equilibrio	0,00283665			0,00410825		mol
Constantes	$K_c = 0.0237995$	(Conc. en mol/L)				
	$K_p = 0,611558$	(p en atm.)				

Para o apartado b), copie o valor da constante K_c (0,0237995) premendo sobre o número e despois pulsando ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. En DATOS prema sobre a cela de cor branca situada á dereita de « α =», e pegue o resultado da constante ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]). Elixa «Constante de concentracións» na cela de encima, e na cela de cor branca situada á dereita de «Volume», escriba (125) que é a metade do volume do apartado a.

Se na cela á dereita de « K_c =», mostrase 2,38%, prema sobre a cela e despois pulse á vez as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Constante de concentracións $K_c = 0.0237995$

En RESULTADOS elixa a opción «Cantidade» e borre o n.º de «Cifras significativas» (ou escriba 3). Mostraranse a constante K_c de equilibrio e a composición da mestura no novo equilibrio.

			Cifras	significativas	3	
Cantidade	$N_2O_4(g)$		⇌ 2	$NO_2(g)$		
inicial	0,00489			0		mol
reacciona	0,00157		\rightarrow	0,00314		mol
equilibrio	0,00332			0,00314		mol
Constantes	$K_c = 0.0238$	(Conc. en mol/L)				
	$K_p = 0,612$	(p en atm.)				
				Grao	de disociación α =	32,1 %

Fíxese en que o grao de disociación é menor, porque o equilibrio desprazouse á esquerda, de acordo co principio de Le Chatelier.

- 4. Ao quentar HgO(s) nun recipiente pechado no que se fixo o baleiro, disóciase segundo a reacción: 2 $HgO(s) \rightleftharpoons 2 Hg(g) + O_2(g)$. Cando se alcanza o equilibrio a 380 °C, a presión total no recipiente é de 0,185 atm. Calcula:
 - a) As presións parciais das especies presentes no equilibrio.
 - b) O valor das constantes K_c e K_p da reacción.

Datos: $R = 8.31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 0.082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$; 1 atm = 101,3 kPa. (A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: a) p(Hg) = 0.123 atm; $p(O_2) = 0.0617$ atm; b) $K_c = 6.1 \cdot 10^{-9}$; $K_p = 9.4 \cdot 10^{-4}$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

Pero como o HgO non é un gas, non debería escribir a súa fórmula, ignorando a mensaxe: «Non axustada» que mostrase á dereita. (Se a escribe tería que escribir tamén unha cantidade inicial arbitraria e a folla dará un resultado da presión parcial do HgO que non debería ter en conta. As presións parciais dos produtos son as correctas, pero os valores das constantes de equilibrio son erróneas, porque supón que o HgO é un gas e usa a súa presión ficticia no cálculo das constantes).

Escriba os valores da temperatura (380) e da presión total (0,19) nas celas de cor branca á dereita de «T=» e

«p =», e <u>elixa</u> as unidades (°C e atm).

1 /		Reactivo A +		Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada					2	Hg		O2	Non axustada
Cantidade	inicial								
Cantidade en equ	ilibrio								
Temperatura	T =	380	$^{\circ}$						
Volume	V =								
Presión total	<i>p</i> =	0,19	atm						

En RESULTADOS, elixa a opción «Presión» na cela de cor laranxa situada encima de «inicial», para que mostre as presións parciais dos produtos no equilibrio, e pode elixir «atm» na cela de cor laranxa da dereita, aínda que non é necesario. Móstranse tamén os valores das constantes de equilibrio:

Presión			⇌ 2	Hg(g) +	$O_2(g)$	
inicial						atm
reacciona						atm
equilibrio				0,123	0,0617	atm
Constantes	$K_c = 6.09 \cdot 10^{-9}$	(Conc. en mol/L)				

$$K_p = 9.38 \cdot 10^{-4}$$
 (p en atm.)

5. Considera o seguinte proceso en equilibrio a 686 °C: $CO_2(g) + H_2(g) \rightleftharpoons CO(g) + H_2O(g)$. As concentracións en equilibrio das especies son:

 $[CO_2] = 0.086 \text{ mol/dm}^3; [H_2] = 0.045 \text{ mol/dm}^3; [CO] = 0.050 \text{ mol/dm}^3 \text{ e } [H_2O] = 0.040 \text{ mol/dm}^3.$

- a) Calcula K_c para a reacción a 686 °C.
- b) Se se engadise CO₂ para aumentar a súa concentración a 0,50 mol/dm³, cales serían as concentracións de todos os gases unha vez restablecido o equilibrio?

(P.A.U. set. 14)

Rta.: a) $K_c = 0.517$; b) $[CO_2] = 0.47$; $[H_2] = 0.020$; [CO] = 0.075 e $[H_2O] = 0.065$ mol/dm³.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», e os coeficientes para o axuste nas celas de cor branca e bordo azul máis estreitas.

En DATOS, elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa na parte dereita da liña coa etiqueta «en equilibrio», e escriba nas celas de cor branca os valores das concentracións.

Escriba o valor da temperatura na cela de cor branca situada á dereita de «T =» e elixa a unidade (°C).

·		Reactivo A	+	Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Reacción axustada		CO_2		H_2		СО		H_2O	
Cantidade in	icial								
Concentración en equil	ibrio	0,086		0,045		0,05		0,04	mo
			•		•		•		
Temperatura	<i>T</i> =	686	$^{\circ}$						

b) En RESULTADOS, aumente o número de cifras significativas a 6. Mostrarase a K_c .

Constantes $K_c = 0.516796$ (Conc. en mol/L)

Copie o resultado da constante premendo sobre a cela situada á dereita de « K_c » (0,516796) e premendo ao tempo as teclas [Ctrl] e [C]. En DATOS, pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) o valor da constante na cela de cor branca e bordo azul encima de «Calcular», e elixa na cela de cor salmón encima dela a opción «Constante de concentracións». Borre as concentracións do equilibrio e escriba as novas concentracións iniciais.

		Reactivo A +		Reactivo B	\rightleftharpoons	Produto C	+	Produto D	
Ecuación axustada		CO ₂		H_2		СО		H ₂ O	
Concentración	inicial	0,500		0,045		0,05		0,040	mol/dm³
en equ	ilibrio								
Temperatura	T =	686	$^{\circ}\! \mathbb{C}$			Constante o	de conc	entracións	
Volume	V =				$K_c =$	0,516796			
Presión total	<i>p</i> =								
						Ca	lcular:		

En RESULTADOS, baixe o número de cifras significativas a 3, ou borre o 6. Mostraranse as concentracións no novo equilibrio.

equilibrio	0,475	0,0199	0,0751	0,0651	mol/dm³
------------	-------	--------	--------	--------	---------

♦ Equilibrio ácido-base

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio ácido-base. Pode calcular:

- As constantes de acidez, basicidade ou hidrólise a partir dos datos (concentración, grao de disociación ou pH) no equilibrio ou dos seus valores iniciais e o grao de disociación ou de algún valor no equilibrio.
- Concentracións iniciais e no equilibrio, grao de disociación ou pH a partir da constante de equili-

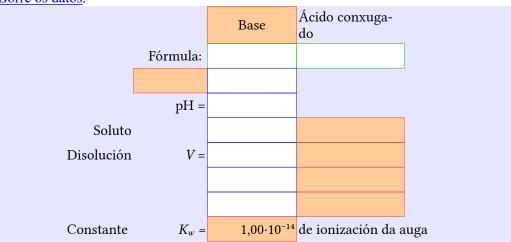
Escriba as fórmulas da substancia e os ións nas celas de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Unha disolución de amoníaco de concentración 0,03 mol/dm³ está disociada nun 2,42 %. Calcula:
 - a) O valor da constante K_b do amoníaco.
 - b) O pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido conxugado.

Dato: $K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$. **Rta.:** a) $K_{\rm b} = 1.80 \cdot 10^{-5}$; b) pH = 10.86; $K_{\rm a} = 5.55 \cdot 10^{-10}$. (A.B.A.U. ord. 23)

Borre os datos.

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e pegue o enunciado.

Escriba a fórmula do amoníaco na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela seguinte mostranse a fórmula do seu ácido conxugado se na cela encima dela mostrase a opción «Base». En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[\$\Delta\$]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Debaixo de «Fórmula:», elixa a opción « α =» na cela de cor laranxa, e escriba o seu valor (2,42) na cela de cor branca situada a súa dereita.

Na cela de cor laranxa, á dereita de «Soluto», elixa a unidade (mol/dm³). A etiqueta cambia a «Concentración [s] =». Escriba o valor da concentración (0,03) na cela de cor branca situada á esquerda de «mol/dm³».

		Base	Ácido conxuga- do
	Fórmula:	NH_3	NH ⁺
Grao de disociación	α =	2,42	%
	pH =		
Concentración	[s] =	0,03	mol/dm³

Constante $K_w = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{1,00 \cdot 10^{-14}}$ de ionización da auga

En RESULTADOS mostrase o valor da constante K_b do amoníaco, o pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido conxugado.

Concentración	NH ₃ +	$H_2O \rightleftharpoons$	NH ₄ +	OH-	
inicial:	0,0300				mol/dm^3
en equilibrio:	0,0293		$7,26\cdot10^{-4}$	$7,26\cdot10^{-4}$	mol/dm^3
			$[H_3O^+]$	= 1,38·10 ⁻¹¹	mol/dm^3
pH = 10,86					
pOH = 3,14	Const	ante de basicidade:	K_b	$= 1,80 \cdot 10^{-5}$	
	Constante de aci	idez do conxugado:	K_a	$= 5,55 \cdot 10^{-10}$	

- 2. Disólvense 46 g de ácido metanoico, HCOOH, en 10 dm³ de auga, obtendo unha disolución de pH igual a 2,52.
 - a) Calcula o grao de disociación do ácido.
 - b) Determina a constante K_a do ácido e a constante K_b da súa base conxugada.

Datos: $K_w = 1.0 \cdot 10^{-14}$. **Rta.:** a) $\alpha = 3.02 \%$; b) $K_a = 9.41 \cdot 10^{-5}$; $K_b = 1.06 \cdot 10^{-10}$. (A.B.A.U. ord. 22)

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba a fórmula</u> do ácido metanoico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela situada encima dela onde mostrase «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse a fórmula da súa base conxugada á dereita, pero se quere pode escribila.

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. (Asumindo o erro mínimo de que o volume de disolución é o mesmo que o volume de auga).

		Ácido	Base conxugada
	Fórmula:	НСООН	HCOO⁻
	pH =	2,52	
Masa (s)	<i>m</i> =	46	g
Volume (D)	V =	10	dm³

En RESULTADOS mostrase o grao de disociación do ácido e as constantes K_a do ácido e K_b da súa base conxugada.

Concentración	HCOOH +	$H_2O \rightleftharpoons$	HCOO-	+ H ₃ O ⁺	
inicial:	0,0999				mol/dm^3
en equilibrio:	0,0969		0,00302	0,00302	mol/dm^3
			[0	$H^{-}] = 3,31 \cdot 10^{-12}$	mol/dm^3
pH = 2,52	Gra	o de disociación:		α = 3,02 %	
pOH = 11,48	Con	ıstante de acidez:		$K_a = 9,41 \cdot 10^{-5}$	
Con	stante de basicidad	le do conxugado:		$K_b = 1,06 \cdot 10^{-10}$	

3. 1,12 dm³ de HCN gas, medidos a 0 ℃ e 1 atm, disólvense en auga obténdose 2 dm³ de disolución. Calcula:

- a) A concentración de todas as especies presentes na disolución.
- b) O valor do pH da disolución e o grao de ionización do ácido.

Datos: $R = 8.31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 0.082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$; 1 atm = 101,3 kPa; $K_a(HCN) = 5.8 \cdot 10^{-10}$.

(A.B.A.U. extr. 19)

Rta.: a) [HCN] = 0,025 mol/dm³; [OH $^-$] = 2,6·10 $^-$ 9 mol/dm³; [CN $^-$] = [H $_3$ O $^+$] = 3,8·10 $^-$ 6 mol/dm³; b) pH = 5,43; α = 0,015 %.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba a fórmula</u> do ácido cianhídrico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela situada encima dela, onde mostrase «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse a fórmula da súa base conxugada á dereita, pero se quere, pode escribila.

Elixa a opción «K_a =» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Fórmula:».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se quere, seleccione con rato o valor da constante, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo na cela de cor branco situada á dereita de « K_a =».

Fórmula: HCN CN- Constante $K_a = 5,80\text{E}-10$ de acidez $pH = Volume (s) V = 1,12 \text{ dm}^3 \text{ gas}$ $Volume (D) V = 2 \text{ dm}^3$ $Presión P = 101,3 \text{ kPa}$ $Temperatura T = 0 \text{ °C}$ $Constante K_w = 1,00\cdot10^{-14} \text{ de ionización da auga}$	F ([] [-]) - F-	0	á · 1	n 1	a
Constante $K_a = 5,80\text{E}-10$ de acidez $pH = $ Volume (s) $V = 1,12$ dm³ gas Volume (D) $V = 2$ dm³ Presión $P = 101,3$ kPa Temperatura $T = 0$ °C			Ácido	Base conxugada	
pH =		Fórmula:	HCN	CN-	
Volume (s) $V = 1,12 \text{ dm}^3 \text{ gas}$ Volume (D) $V = 2 \text{ dm}^3$ Presión $P = 101,3 \text{ kPa}$ Temperatura $T = 0 \text{ °C}$	Constante	$K_a =$	5,80E-10	de acidez	
Volume (D) $V = 2 \frac{dm^3}{dm^3}$ Presión $P = 101,3 \frac{kPa}{dm^3}$ Temperatura $T = 0 \mathcal{C}$		pH =			
Presión $P = 101,3$ kPa Temperatura $T = 0$ °C	Volume (s)	V =	1,12	dm³ gas	
Temperatura $T = 0$ °C	Volume (D)	V =	2	dm³	
	Presión	P =	101,3	kPa	
Constante $K_w = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{1,00 \cdot 10^{-14}}$ de ionización da auga	Temperatura	T =	0	°C	
The state of the s	Constante	$K_w =$	1,00.10-14	de ionización da a	iuga

En RESULTADOS mostranse a concentración de todas as especies na disolución, o valor do pH da disolución e o grao de ionización do ácido.

Concentración	HCN +	$H_2O \rightleftharpoons$	CN- +	H_3O^+				
inicial:	0,0250				mol/dm^3			
en equilibrio:	0,0250		3,81·10 ⁻⁶	$3,81 \cdot 10^{-6}$	mol/dm^3			
			[OH	$I^{-}] = 2,63 \cdot 10^{-9}$	mol/dm^3			
pH = 5,42		Grao de disociación:		α = 0,0152 %				
pOH = 8,58								
Constante de basicidade do conxugado: $K_b = 1,72 \cdot 10^{-5}$								

- 4. Para unha disolución acuosa de concentración 0,200 mol/dm³ de ácido láctico (ácido 2-hidroxipropanoico), calcula:
 - a) O grao de ionización do ácido en disolución e o pH da mesma.
 - b) Que concentración debe ter unha disolución de ácido benzoico (C₆H₅COOH) para dar un pH igual ao da disolución de ácido láctico de concentración 0,200 mol/dm³?

Datos: $K_a(CH_3CH(OH)COOH) = 3,2 \cdot 10^{-4}$; $K_a(C_6H_5COOH) = 6,42 \cdot 10^{-5}$. (A.B.A.U. ord. 17) **Rta.:** a) $\alpha = 3,92$ %; pH = 2,11; b) $[C_6H_5COOH]_0 = 0,965$ mol/dm³.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e pégueo na cela situada debaixo de «Problema». Escriba a fórmula abreviada ($C_3H_6O_2$) do ácido láctico na cela de cor branca e bordo verde á dereita de «Fórmula:». Na cela encima dela, onde mostrase «Base», cambie á opción «Ácido». Preséntanse o símbolo «A-» dun anión xenérico á dereita porque a folla non é quen de construír a fórmula da súa base conxugada. Se quere, escríbaa ($C_3H_5O_2^-$).

Elixa a opción «Ka =» na cela de cor laranxa situada debaixo de «Fórmula:».

En DATOS, escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se quere, seleccione con rato o valor da constante, cópieo ([Ctrl]+[C]) e pégueo na cela de cor branco situada á dereita de « K_a =».

		Ácido	Base conxugada
	Fórmula:	$C_3H_6O_2$	A ⁻
Constante	$K_a =$	$3,2\cdot 10^{-4}$	de acidez
	pH =		
Concentración	[s] =	0,2	mol/dm³

En RESULTADOS, escriba (6) en «Cifras significativas». Preséntanse o grao de ionización e o pH. Copie o valor do pH.

pH = 2,10560 Grao de disociación: α = 3,92080 %

En DATOS, escriba os novos valores e borre o dato da concentración:

	Fórmula:	$C_6H_6O_2$	A ⁻
Constante	$K_a =$	$6,42 \cdot 10^{-5}$	de acidez
•	pH =	2,10560	
Soluto			

En RESULTADOS, baixe o número de cifras significativas a 3, ou borre o 6. Mostraranse as concentracións do ácido benzoico (inicial e en equilibrio). A que pide o exercicio é a inicial.

`	1 /	1 1			
Concentración	$C_6H_6O_2$ +	$H_2O \rightleftharpoons$	A- +	- H ₃ O ⁺	
inicial:	0,966				mol/dm³
en equilibrio:	0,958		0,00784	0,00784	mol/dm^3
			[0	$OH^{-}] = 1,28 \cdot 10^{-12}$	mol/dm^3
pH = 2,11	C	Grao de disociación:	:	α = 0,812 %	

Equilibrio de solubilidade

Nesta pestana pode resolver exercicios de equilibrio de solubilidade. Pode calcular:

- O produto de solubilidade a partir dos datos (concentración ou pH).
- A solubilidade en auga ou en presenza dun ión común.
- Se precipitará unha mestura de dúas disolucións.
- As concentracións nunha precipitación fraccionada.

Escriba as fórmulas das substancias ou dos ións nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna. En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[소]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) en auga é de 1,96 mg/L. Calcula:
 - a) O produto de solubilidade desta substancia e o pH da disolución saturada.
 - b) A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) nunha disolución de concentración 0,10 mol/dm³ de hidróxido de sodio, considerando que este sal está totalmente disociado.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $K_s = 4.28 \cdot 10^{-14}$; pH = 9.64; b) $s_2 = 4.28 \cdot 10^{-12}$ mol/dm³.

Borre os datos.					
Composto pouco soluble:		so	lubilidade		← Elixir
2.º composto pouco soluble:		so	lubilidade		
		Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:					
2.º ión/composto soluble:					
Soluto na disolución que se engade:					

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]).

Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: Mn(OH)₂ á dereita de «Composto pouco soluble:» e NaOH á dereita de «Ión/composto soluble:».

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de «solubilidade». Escriba o seu valor adaptado as unidades elixidas na cela de cor branca situada a súa esquerda. Se non lle gusta o formato no que mostrase o valor (por exemplo 1,96E-03), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Escriba o valor (0,1) da concentración de NaOH na cela de cor branca situada debaixo de «Concentración:». Se non lle gusta o formato no que mostrase o valor (por exemplo 1,00E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato. Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Composto pouco soluble:	Mn(OH) ₂		solubilidade	1,96	mg/dm³
2.º composto pouco soluble:			solubilidade		
		Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:	NaOH			0,1	mol/dm³
2.º ión/composto soluble:					
Soluto na disolución que se engade:					

En RESULTADOS mostranse o produto de solubilidade desta substancia, o pH da disolución saturada e a solubilidade do hidróxido de manganeso(II) na disolución de hidróxido de sodio.

111030(11) 114 413014	cion u	e maroxido de	souro.		
$Mn(OH)_2(s)$		Mn ²⁺ (aq)	+	2 (OH) ⁻ (aq)	
$=4,28\cdot10^{-14}$	=	S		$(2 s)^2$	$=4 s^3$
			1		
le mol/dm	3		g/dm³	pН	
a 2,20·10 ⁻	5	0,00196		9,64	
$4,28 \cdot 10^{-1}$	2	$3,81 \cdot 10^{-10}$			
tados, por exempl	lo, (mg) en vez de (g).			
le mo	l	mg	en	pН	
a 2,20·10	5	1,96	1 dm³	9,64	
I) $4,28 \cdot 10^{-1}$	2	$3,81 \cdot 10^{-7}$	1 dm³		
	$Mn(OH)_2(s)$ = 4,28·10 ⁻¹⁴ le mol/dm a 2,20·10 ⁻¹ H) 4,28·10 ⁻¹ tados, por exemple mole 2,20·10 ⁻¹	$Mn(OH)_2(s)$ \rightleftharpoons = 4,28·10 ⁻¹⁴ = le mol/dm ³ a 2,20·10 ⁻⁵ H) 4,28·10 ⁻¹² tados, por exemplo, (mg le mol a 2,20·10 ⁻⁵	$Mn(OH)_2(s) \Longrightarrow Mn^{2+}(aq)$ = 4,28·10 ⁻¹⁴ = s le mol/dm³ a 2,20·10 ⁻⁵ 0,00196 H) 4,28·10 ⁻¹² 3,81·10 ⁻¹⁰ tados, por exemplo, (mg) en vez de (g). le mol mg a 2,20·10 ⁻⁵ 1,96	$= 4,28 \cdot 10^{-14} = s$ $= 4,28 \cdot 10^{-14} = s$ $= 2,20 \cdot 10^{-5} = 0,00196$ $= 3,81 \cdot 10^{-10}$ $= 3,81 $	$Mn(OH)_2(s) \implies Mn^{2+}(aq) + 2 (OH)^{-}(aq)$ = $4,28 \cdot 10^{-14} = s \cdot (2 s)^2$ le mol/dm^3 g/dm^3 pH a $2,20 \cdot 10^{-5}$ $0,00196$ $9,64$ H) $4,28 \cdot 10^{-12}$ $3,81 \cdot 10^{-10}$ tados, por exemplo, (mg) en vez de (g). le mol mg en pH a $2,20 \cdot 10^{-5}$ $1,96$ $1 dm^3$ $9,64$

- 2. O produto de solubilidade, a 20 °C, do sulfato de bario é 8,7·10⁻¹¹. Calcula:
 - a) Os gramos de sulfato de bario que se poden disolver en 0,25 L de auga.
 - b) Os gramos de sulfato de bario que se poden disolver en 0,25 L dunha disolución de concentración 1 mol/dm³ de sulfato de sodio, considerando que este sal está totalmente disociado.

(A.B.A.U. ord. 21)

Rta.: a) $m(BaSO_4) = 5.44 \cdot 10^{-4} \text{ g en } 0.25 \text{ L de } H_2O$; b) $m'(BaSO_4) = 5.08 \cdot 10^{-9} \text{ g en } 0.25 \text{ L de D Na}_2SO_4$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as <u>fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: BaSO4 á dereita de «Composto pouco soluble:» e Na2SO4 á dereita de «Ión/composto soluble:».

Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade (8,7·10⁻¹¹) do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor. Na cela de cor laranxa, situada a súa dereita elixa « K_s ».

Ten que escribir o dato do volume (0,25 L) do apartado a) nalgunha das celas debaixo de «Volume» para que apareza como unha opción en RESULTADOS. Como o volume do apartado b) coincide en valor, xa non ten que preocuparse por iso.

Nas celas de cor branca e bordo azul á dereita de «Ión/composto soluble:», escriba os valores do volume (0,25) e a concentración (1) e elixa as unidades (L e mol/dm³) nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita

(0,25) e a concentración (1) e elixa as unidades (L e mol/dm³) nas celas de cor laranxa situadas a súa dereit									
	Composto pouco soluble:	BsSO4		Pro	oduto de sol	lubilidade	$8,7 \cdot 10^{-11}$	Ks	
	2.º composto pouco soluble:				so	lubilidade			
				Volur	ne		Concentración		
	Ión/composto soluble:	Na2SO4			0,25 L			1 mol/dm³	
	En RESULTADOS móstranse as co	oncentracións en	g/d	m³:					
		BaSO ₄ (s)		\rightleftharpoons	Bs⁺(aq)	+	(SO ₄) ⁻ (aq)		
	1	$K_s = 8,70 \cdot 10^{-11}$		=	S		S	$= s^2$	
	Solubilid	ade mol/	dm³			g/dm³			
	En au	ıga 9,33.	10-6		0,002	18			
	En 1 L D(Na ₂ S	O ₄) 8,70·1	10-11		2,03.1	0-8			
						¿V	?↑		
	Deberá escoller as opcións «g» e «0,250 L» nas celas de cor laranxa.								

mol

gen

Solubilidade

En auga	$2,33\cdot10^{-6}$	$5,44\cdot10^{-4}$	0,250 L
En D(Na ₂ SO ₄)	$2,17 \cdot 10^{-11}$	$5,08 \cdot 10^{-9}$	0,250 L

- 3. Disponse dunha disolución que contén unha concentración de Cd²⁺ de 1,1 mg/dm³. Quérese eliminar parte do Cd²⁺ precipitándoo cun hidróxido, en forma de Cd(OH)₂. Calcula:
 - a) O pH necesario para iniciar a precipitación.
 - b) A concentración de Cd2+, en mg/dm3, cando o pH é igual a 12.

Datos: $K_s(Cd(OH)_2) = 1,2 \cdot 10^{-14}$.

(P.A.U. xuño 16)

Rta.: a) pH = 9,5; b) $[Cd^{2+}]_b = 1,3 \cdot 10^{-5} \text{ mg/dm}^3$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: $Cd(OH)_2[\leftarrow]$ á dereita de «Composto pouco soluble:», $Cd^2[Esp][\infty]^-[\leftarrow]$ á dereita de «Ión/composto soluble:» e $OH^-[\leftarrow]$ á dereita de «2.º ión/composto soluble:».

Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade $(1,2\cdot10^{-14})$ do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor.

Prema sobre a cela de cor laranxa, situada a súa dereita, e elixa «K_s».

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba o seu valor adaptado as unidades elixidas na cela de cor branca situada a súa esquerda. Se non lle gusta o formato no que mostrase o valor (por exemplo 1,1E+00), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

impar o formato.						
Composto pouco soluble:	Cd(OH) ₂		Produto de	solubilidade	$1,2\cdot 10^{-14}$	Ks
2.º composto pouco soluble:			solubilidade			
			Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:	Cd^{2+}				1,1	mg/dm³
2.º ión/composto soluble:	OH-					
Soluto na disolución que se engade:		,				

a) En RESULTADOS elixa pH, debaixo de «Para que precipite Cd(OH)₂». Preséntase o pH necesario para iniciar a precipitación.

iniciai a precipitación.							
	Cd	$(OH)_2(s)$	\rightleftharpoons	Cd ²⁺ (aq)	+	2 (OH) ⁻ (aq)	
	$K_s = 1,2$	0.10^{-14}	=	S	•	$(2 s)^2$	$=4 s^3$
					1		
	Solubilidade	mol/dm	3		g/dm³	pН	
	En agua	$1,44 \cdot 10^{-}$	5	0,00211		9,46	
I	En 1 L D(Cd ²⁺)	1,18.10	5	0,00173			
	Precipitación						
Para	que precipite Cd	$(OH)_2$					
	рН	pH =	=	9,54			

b) En DATOS, elixa a opción «pH» na cela de cor laranxa á dereita de todo de «2.º ión/composto soluble:», e escriba 12 na cela de cor branca situada a súa esquerda.

2.º ión/composto soluble: OH- 12 pH

En RESULTADOS elixa «Concentración final de Cd²+». Preséntanse o valor da concentración de ión Cd²+ na disolución cando estea en equilibrio co precipitado. As unidades de concentración serán mg/dm³, como as do dato.

Precipitación Sí
$$[Cd^{2+}] \cdot [(OH)^{-}]^{2} = 9,79 \cdot 10^{-6} \cdot (0,0100)^{2} > K_{s} = 1,20 \cdot 10^{-14}$$

$$Concentración final de Cd^{2+}$$

$$[Cd^{2+}]_{e} = 1,20 \cdot 10^{-10} \text{ mol/L} = 1,35 \cdot 10^{-5} \text{ mg/dm}^{3}$$

- 4. A cantidade máxima de sulfato de estroncio que se pode disolver en 250 mL de auga a 25 $^{\circ}$ C é de 26,0 mg.
 - a) Calcula o valor da constante do produto de solubilidade do sal a 25 °C.
 - b) Indica se se formará un precipitado de sulfato de estroncio ao mesturar volumes iguais de disolucións de Na_2SO_4 de concentración $0.02~mol/dm^3$ e de $SrCl_2$ de concentración $0.01~mol/dm^3$, considerando que ambos os sales están totalmente disociadas. Supón os volumes aditivos.

(P.A.U. xuño 12)

Rta.: a) $K_s = 3.21 \cdot 10^{-7}$; b) Si. $[(SO_4)^{2-}] \cdot [Sr^{2+}] = 0.0100 \cdot 5.00 \cdot 10^{-3} > K_s$.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna: SrSO_4[←] á dereita de «Composto pouco soluble:», Na_2[Esp][∞]SO_4[←] á dereita de «Ión/composto soluble:» e SrCl_2[←] á dereita de «2.º ión/composto soluble:»

Elixa a unidade na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:».

Calcule a concentración es escríbaa na cela situada a súa esquerda.

Tamén pode escribir unha fórmula matemática para que a folla faga o cálculo. Prema sobre a cela e pulse nas teclas [♠] e [9] para que apareza o signo =. Siga a escribir: 0,026/0,25.

A fórmula que verá na «Liña se entrada» será:

=0,026/0,25

pero na cela verá o resultado: 0,104.

Se non lle gusta o formato no que mostrase o valor (por exemplo 1,04E-01), prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato.

Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba a súa esquerda o valor (0,02) da concentración. Faga o mesmo para o «2.º ión/composto soluble:».

Ten que escribir o mesmo valor do volume, non importa cal, nos dous compostos solubles, para que a folla asuma que é unha mestura (porque a concentración na mestura pasa a ser a metade). Se non os escribe, a folla supón que ambos os solutos están na mesma disolución inicial e a súa concentración non varía.

Composto pouco soluble:	SrSO ₄		solubilidade	0,104	g/dm³
2.º composto pouco soluble:			solubilidade		
		Volume		Concentración	
Ión/composto soluble:	Na ₂ SO ₄	1	L	0,02	mol/dm³
2.º ión/composto soluble:	SrCl ₂	1	L	0,01	mol/dm³
Soluto na disolución que se engade:					

b) En RESULTADOS mostranse o valor da constante do produto de solubilidade e tamén por que se forma o precipitado.

o proceproace.							
	SrSC	$O_4(s)$	\rightleftharpoons	$Sr^{2+}(aq)$	+	(SO ₄) ²⁻ (aq)	
	$K_s = 3,21$	·10 ⁻⁷	=	S	•	S	$= s^2$
	Solubilidade	mol/dm	3		g/dm³		
	En auga	5,66.10	4	0,104			
	En 1 L D(Na ₂ SO ₄)	1,60·10	5	0,00294			
Precipitación	Sí						
$[Sr^{2+}]{\cdot}[(SO_4)^{2-}]$	= 0,0	0100.0,00500			$> K_s =$	$3,21\cdot 10^{-7}$	

- 5. Tense unha disolución acuosa de cromato de potasio e de cloruro de sodio, a unhas concentracións de 0,1 mol/dm³ e 0,05 mol/dm³, respectivamente. Engádese unha disolución de nitrato de prata. Supoñendo que o volume non varía:
 - a) Determina, mediante os cálculos pertinentes, cal dos dous sales de prata precipitará en primeiro lugar.
 - b) Calcula a concentración do anión do sal máis insoluble ao comezar a precipitar o sal que precipita en segundo lugar.

Datos: Constantes do produto de solubilidade a 25 °C do cromato de prata e do cloruro de prata, respectivamente: $2,0\cdot10^{-12}$ e $1,70\cdot10^{-10}$ (*P.A.U. xuño 00*)

Rta.: a) AgCl; b) $[Cl^-] = 3.8 \cdot 10^{-5} \text{ mol/dm}^3$.

Escriba as fórmulas das substancias nas celas de cor branca e bordo verde da primeira columna. Seleccione co rato o valor do produto de solubilidade $(2,0\cdot10^{-12})$ do enunciado e, en DATOS na folla de cálculo, prema sobre a cela de cor branca á dereita de «solubilidade» e pulse á vez as teclas ([Ctrl], [Alt], [Δ] e [V]) para pegar o valor. Na cela de cor laranxa, situada a súa dereita elixa «K_s».

Faga o mesmo para o outro valor. Ou escriba os valores en formato científico «folla de cálculo». Elixa a unidade (mol/dm³) na cela de cor laranxa, á dereita de todo de «Ión/composto soluble:». Escriba a súa esquerda o valor (0,1) da concentración. Faga o mesmo para o 2.º composto soluble.

1 (/ /			1	1		
Composto pouco soluble:	Ag ₂ CrO ₄		Produto de solubilidade		2,00E-12	Ks
2.º composto pouco soluble:	AgCl		Produto de solubilidade		1,70E-010	Ks
		Volume		Concentración		
Ión/composto soluble:	K ₂ CrO ₄				0,1	mol/dm³
2.º ión/composto soluble:	NaCl				0,05	mol/dm³
Soluto na disolución que se engade:	AgNO ₃					

En RESULTADOS mostranse cal precipitará primeiro e a concentración do anión (Cl⁻) do sal máis insoluble ao comezar a precipitar o sal que precipita en segundo lugar (Ag₂CrO₄).

Precipitación fraccionada	Para que precipite	Ag_2CrO_4	AgCl	
Precipita 1º AgCl	$[AgNO_3]_{min}$	$4,47 \cdot 10^{-6}$	$3,40\cdot 10^{-9}$	mol/dm^3
Ao empezar a precipitar Ag ₂ CrO ₄	[Cl ⁻] =	$3,80\cdot10^{-5} \text{ mol/dm}^3$		

Reaccións redox

Nesta pestana pode resolver exercicios de axuste de reaccións de oxidación redución e cálculos estequiométricos (cantidade, masa, volume de gas ou disolución, concentración ou pH) de reactivos ou produtos. Escriba as fórmulas das substancias ou ións nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivos» e «Produtos». Escriba nas dúas primeiras celas tanto de reactivos como de produtos os que conteñen os elementos que cambian ou cambiaron de estado de oxidación. No caso de que se forme auga, debe escribirse en último lugar.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita. Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Pola acción do ácido HCl de riqueza 36 % en masa e densidade 1,19 g/cm³, o óxido de manganeso(IV) transfórmase en cloruro de manganeso(II), obténdose ademais cloro gasoso e auga.
 - a) Axusta as ecuacións iónica e molecular polo método do ión-electrón.
 - b) Calcula o volume de HCl que será necesario para obter 3 litros de cloro gasoso a 25 $^{\circ}$ C e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. extr. 23)

Rta.: a) $2 \text{ Cl}^- + \text{MnO}_2 + 4 \text{ H}^+ \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{Mn}^{2+} + 2 \text{ H}_2\text{O}; 4 \text{ HCl} + \text{MnO}_2 \rightarrow \text{MnCl}_2 + \text{Cl}_2 + 2 \text{ H}_2\text{O};$ b) $V(\text{HCl}) = 41.7 \text{ cm}^3 \text{ (D)}.$

Borre os datos.

		Reactivos →		Prod	utos	
Calcular:						
necesarios para reaccionar con						
Rendemento		%				

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivo» ou «Produto», deixando a auga para o último lugar.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[\Delta]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «volume».

Vaia pulsando a tecla [↹] (tabulador), para ir cara adiante, e premendo sobre as celas de cor laranxa para elixir as opcións deste exercicio, e escribindo os datos nas celas de cor branca.

Escriba 3 debaixo de «necesarios» e faga o mesmo cos datos do gas cloro.

		Reactivos →		Produ	itos	
HCl	MnO_2		MnCl ₂	Cl_2	H_2O	
Calcular:	volume	disolución	HCl	[HCl] =	36	% masa
				Densidade	1,19	g/cm³
necesarios para obter						
3	dm³	gas	Cl ₂	P =	1	atm
Rendemento		%		T =	25	$^{\circ}\!$

En RESULTADOS mostranse as ecuacións iónica e global axustadas polo método do ión-electrón, e o volume de HCl necesario.

Axuste ión-electrón Oxidación 2 Cl-- 2 e⁻ → Cl_2 ×1 Mn^{2+} Redución MnO_2 + 4 H⁺ $+ 2 e^{-} \rightarrow$ + 2 H₂O×1 2 Cl⁻ $+ 4 H^+ \rightarrow$ + MnO₂ Cl_2 + Mn²⁺ + 2 H₂OEcuación axustada: $4 \text{ HCl} + \text{MnO}_2 \rightarrow \text{MnCl}_2 + \text{Cl}_2 + 2 \text{ H}_2\text{O}$ $n(Cl_2) =$ n(HCl) =0,490 mol 0,123 mol V(HCl) =41,7 cm³ (D)

- 2. Dada a seguinte reacción: $H_2S + NaMnO_4 + HBr \rightarrow S + NaBr + MnBr_3 + H_2O$
 - a) Axusta a ecuación iónica polo método ión-electrón e escriba a ecuación molecular completa.
 - b) Calcula os gramos de NaMnO₄ que reaccionarán con 32 g de H₂S. Se se obtiveron 61,5 g de MnBr₃ calcule o rendemento da reacción.

(A.B.A.U. Xun. 21)

Rta.: a) $2 S^{2-} + (MnO_4)^- + 8 H^+ \rightarrow 2 S + Mn^{3+} + 4 H_2O$; $2 H_2S + NaMnO_4(aq) + 4 HBr(aq) \rightarrow 2 S (s) + MnBr_3 (aq) + NaBr(aq) + 4 H_2O(1)$; b) $m(NaMnO_4) = 66,6$ g. Rto. = 44,5 %.

Borre os datos. Copie ([Ctrl]+[C]) o enunciado e <u>pégueo</u> na cela situada debaixo de «Problema». <u>Escriba as fórmulas</u> das substancias nas celas de cor branca e bordo verde debaixo de «Reactivos» ou «Produtos», deixando a auga para o último lugar. Note que no enunciado o **MnBr**₃ está no terceiro lugar entre os produtos, pero na folla ten que escribilo **en segundo lugar**, diante do NaBr.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «masa».

Pulse a tecla [≒] (tabulador) dúas veces, prema para elixir a substancia «NaMnO₄».

Escriba 32 debaixo de «necesarios», pulse a tecla $[\begin{array}{c} \biguplus]$ (tabulador), prema para elixir a unidade (g), pulse a tecla $[\begin{array}{c} \biguplus]$ dúas veces, e prema para elixir a substancia (H_2S).

	Reactivos \rightarrow		Prod	utos		
NaMnO ₄	HBr	S	MnBr ₃	NaBr	H₂O	
masa		NaMnO ₄				
necesarios para reaccionar con						
g		H ₂ S				
	%					
	masa para reaccionar c g	NaMnO ₄ HBr masa para reaccionar con g	$masa$ $NaMnO_4$ $para reaccionar con$ H_2S	NaMnO ₄ HBr S MnBr ₃ masa NaMnO ₄ para reaccionar con g H ₂ S	NaMnO ₄ HBr S MnBr ₃ NaBr masa NaMnO ₄ para reaccionar con g H ₂ S	

En RESULTADOS mostranse as ecuacións iónica e global axustadas polo método do ión-electrón, e a masa de NaMnO₄ que reaccionará con 32 g de H₂S.

Oxidación	S ²⁻		- 2 e ⁻ →	S		×2
Redución	$(MnO_4)^-$	+ 8 H ⁺	$+ 4 e^- \rightarrow$	Mn^{3+}	+ 4 H ₂ O	×1
	2 S ²⁻	+ (MnO ₄) ⁻	+ 8 H ⁺ →	2 S	+ Mn ³⁺	+ 4 H ₂ O

Ecuación axustada:

 $2 H_2S + NaMnO_4 + 4 HBr \rightarrow 2 S + MnBr_3 + NaBr + 4 H_2O$

$$n(H_2S) = 0,939 \text{ mol}$$
 $n(NaMnO_4) = 0,469 \text{ mol}$

 $m(NaMnO_4) = 66,6 g$

b) En DATOS, cambie NaMnO $_4$ por MnBr $_3$, e «Rendemento» por «Obtido» e escriba o valor (61,5) da masa obtida.

Obtido 61,5 g MnBr₃

Calcular o rendemento

En RESULTADOS mostrase o rendemento da reacción

Rendemento 44,6%

 $n(H_2S) = 0,939 \text{ mol}$ $n(MnBr_3) = 0,469 \text{ mol}$

 $m(MnBr_3)$ máx. = 138 g

♦ Electrólise

Nesta pestana pode resolver exercicios de cálculos en procesos de electrólise:

- Cantidade, masa, volume de gas ou disolución de reactivos ou produtos.
- Intensidade de corrente, carga ou tempo do proceso.

Algúns dos problemas de electrólise poden resolverse na pestana «Esteq».

<u>Escriba a fórmula</u>, do ión ou da substancia, na primeira cela de cor branca e bordo verde debaixo da magnitude a calcular. No caso dos elementos, ten que indicar a carga do ión na seguinte cela.

En DATOS, escriba ou pegue ([Ctrl]+[Alt]+[Δ]+[V]) os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e <u>elixa</u> as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Se non lle gusta o formato no que mostrase un valor (por exemplo 1,00E-01), nunha cela de cor branca e bordo azul, prema sobre a cela e pulse ao tempo as teclas [Ctrl] e [M] para limpar o formato (verá 0,1). En RESULTADOS, pode cambiar o número preestablecido (3) de cifras significativas por outro entre 1 e 6.

- 1. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de 10 amperios durante 3 horas. Calcula:
 - a) Os gramos de ferro depositados no cátodo.
 - b) O tempo que tería que pasar a corrente para que no ánodo se desprendan 20,5 L de Cl_2 gas medidos a 25 $^{\circ}\text{C}$ de temperatura e 1 atm de presión.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) m = 20,8 g Fe; b) t = 4,5 h

Borre os datos.

Dorre ob datos.					
Calcular:		Masa			
Elemento, ión ou sal:					
Carga do ión:	<i>z</i> =				
Carga			С		
				/F -	

Para ver o enunciado na mesma folla, seleccióneo na páxina de orixe e cópieo ([Ctrl]+[C]). Prema sobre a cela da folla de cálculo situada debaixo da etiqueta «Problema», e <u>pegue o enunciado</u>. <u>Escriba a fórmula</u> do ión (Fe³+) ou da substancia (FeCl₃) na primeira cela de cor branca e bordo verde debaixo de «Masa».

En DATOS, <u>elixa</u> «Intensidade» en vez de «Carga», escriba o su valor (10) e elixa a unidade (A) na cela de cor laranxa situada a súa dereita.

Prema na cela de cor laranxa situada á dereita de «Calcular», e elixa a opción «Masa».

Vaia pulsando a tecla [➡] (tabulador), para ir cara adiante, e premendo sobre as celas de cor laranxa, para elixir a unidade de tempo (h) e escribindo o seu valor (3) nas celas de cor branca.

Calcular:		Masa	
Ión:		Fe³+	
Intensidade	I =	10	A
Tempo	t =	3	h

En RESULTADOS mostranse a reacción no cátodo e a masa de ferro depositada.

Cátodo: F	$e^{3+} + 3 e^{-} \rightarrow$	Fe	
Cantidade:	1,12	0,373	mol
Masa	<i>m</i> =	20,8 g Fe	

Para o apartado b) prema sobre a cela de cor laranxa que contén «Masa» e cambie a opción «Tempo». Escriba debaixo a fórmula (Cl₂) do cloro e escriba a carga (–1) do ión de cloro na disolución (Cl⁻). Prema sobre a cela que contén «Intensidade» e cambie á opción «Volume de gas». Escriba os valores das magnitudes nas celas de cor branca correspondentes a elas, e elixa as unidades nas celas de cor laranxa situadas a súa dereita.

Calcular:		Tempo	
Elemento:		Cl_2	
Carga do ión:	<i>z</i> =	-1	
Volume de gas	V =	20,5	L
Presión	<i>p</i> =	1	atm
Temperatura	<i>T</i> =	25	$^{\circ}$ C
Intensidade	<i>I</i> =	10	A

En RESULTADOS mostranse a reacción no ánodo e o tempo en segundos e en formato horas:minutos:segundos.

Ánodo: 2	$Cl^ 2 e^- \rightarrow$	· Cl ₂		
Cantidade:	1,68	0,838	mol	
Тетро	<i>t</i> =	1,62·10 ⁴ s		04:29:29

Sumario

- Carriario	
PROBLEMAS DE QUÍMICA DE 2.º DE BACHARELATO	
Comezo	1
Teclado e rato	
Datos	
Fórmulas químicas	
Como pegar o enunciado na folla de cálculo	
Tipos de problemas	
Outros cálculos	
Exemplos	
Outros consellos	
Fórmula empírica e molecular	
1. Determina:	
2. A nicotina é un líquido completamente miscible en auga a temperaturas inferiores a 60 °C. Unha	
solución de 1,921 g de nicotina en 48,92 g de auga conxela –0,450 °C. A nicotina contén 74,03 % de 0	
8,70 % de H e o resto é N. Cal é a fórmula molecular da nicotina?	
Disolucións	
1. Indique o material, procedemento detallado e cálculos correspondentes necesarios para preparar	
laboratorio 250 cm³ dunha disolución de cloruro de sodio de concentración 0,50 mol/dm³ a partir de	
produto sólido puro	
2. Nunha botella de ácido clorhídrico concentrado figuran os seguintes datos: 36% en masa de HCl	
densidade 1,18 g/mL. Calcula:	
3. Tense un litro dunha disolución de ácido sulfúrico do 98 % de riqueza e densidade 1,84 g/cm³. Ca	
la:	
4. Mestúranse 6,27 gramos de FeSO₄·7H₂O con 85 gramos de auga. Determine a concentración da d	
lución resultante en:	
5. Disólvense 22,5 g de hidróxido de sodio en 50,0 cm³ de auga destilada a 4 °C. A densidade da diso	
ción é de 1 340 kg/m³. Calcula a composición da solución en:	
Estequiometría: cálculos en reaccións químicas	
1. Para determinar a concentración dunha disolución de FeSO ₄ realízase unha valoración redox na o	
18,0 cm³ de disolución de KMnO ₄ de concentración 0,020 mol/dm³ reaccionan con 20,0 cm³ da disol	
ción de FeSO ₄ . A reacción que ten lugar é:	
2. Calcula:	
3. Unha mostra comercial e impura de 0,712 g de carburo de calcio (CaC₂) reacciona con exceso de a	
ga producindo etino e hidróxido de calcio. Se o volume de etino (C_2H_2) recollido a 25 °C e 0,98 atm	au
(99,3 kPa) foi de 0,25 L:	14
4. Disólvense 3,0 g de SrCl ₂ en 25 cm ³ de auga e 4,0 g de Li ₂ CO ₃ noutros 25 cm ³ de auga. A continua	11
ción, mestúranse as dúas disolucións, levándose a cabo a formación dun precipitado do que se obte	
1,55 g	
5. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de	10
10 amperios durante 3 horas. Calcula:	15
Lei de Hess	
1. A partir das entalpías de combustión e aplicando a Ley de Hess, calcula:	
2. Considere que a gasolina está composta por octano (C ₈ H ₁₈) e que no bioetanol o composto princi	
é o etanol (CH ₃ CH ₂ OH)	
Calorimetría	
1. Calcula o valor da entalpía de neutralización de 100 cm³ de disolución de HCl de concentración	20
2,0 mol/dm³ con 100 cm³ de disolución de NaOH de concentración 2,0 mol/dm³, expresado en kJ/ma	വ
se o incremento de temperatura que se produce é de 12 °C	
Equilibrio en fase gas	
1. Para a reacción $CO(g) + H_2O(g) \rightleftharpoons CO_2(g) + H_2(g)$, o valor de $K_c = 5$ a 530 °C. Se reaccionan 2,0 m	10-
les de CO(g) con 2,0 moles de $H_2O(g)$ nun reactor de 2 L:	
\U/ / \U/	-

2. Nun recipiente pechado introdúcense 2,0 moles de CH_4 e 1,0 mol de H_2S á temperatura de 727 °C, establecéndose o seguinte equilibrio: $CH_4(g) + 2 H_2S(g) \rightleftharpoons CS_2(g) + 4 H_2(g)$. Una vez alcanzado o equilibrio, a presión parcial do H_2 é 0,20 atm e a presión total é de 0,85 atm. Calcula:......23

3	3. Nun recipiente de 250 mL introdúcense 0,45 gramos de N₂O₄(g) e quéntase ata 40 °C, disociándose o
	N₂O₄(g) nun 42 %. Calcula:24
	4. Ao quentar HgO(s) nun recipiente pechado no que se fixo o baleiro, disóciase segundo a reacción: 2
I	$HgO(s) \rightleftharpoons 2 Hg(g) + O_2(g)$. Cando se alcanza o equilibrio a 380 °C, a presión total no recipiente é de
),185 atm. Calcula:
t	5. Considera o seguinte proceso en equilibrio a 686 °C: $CO_2(g) + H_2(g) \rightleftharpoons CO(g) + H_2O(g)$. As concentracións en equilibrio das especies son: $[CO_2] = 0,086 \text{ mol/dm}^3$; $[H_2] = 0,045 \text{ mol/dm}^3$; $[CO] = 0,050$
	$mol/dm^3 e [H_2O] = 0,040 \ mol/dm^326$
	librio ácido-base27
	I. Unha disolución de amoníaco de concentración 0,03 mol/dm³ está disociada nun 2,42 %. Calcula:27
	2. Disólvense 46 g de ácido metanoico, HCOOH, en 10 dm³ de auga, obtendo unha disolución de pH gual a 2,5228
3	3. 1,12 dm³ de HCN gas, medidos a 0 °C e 1 atm, disólvense en auga obténdose 2 dm³ de disolución.
	Calcula:28
4	4. Para unha disolución acuosa de concentración 0,200 mol/dm³ de ácido láctico (ácido 2-hidroxipropa-
r	10ico), calcula:
Equi	librio de solubilidade31
	I. A solubilidade do hidróxido de manganeso(II) en auga é de 1,96 mg/L. Calcula:31
	2. O produto de solubilidade, a 20 ℃, do sulfato de bario é 8,7·10 ⁻¹¹ . Calcula:32
3	B. Disponse dunha disolución que contén unha concentración de Cd²⁺ de 1,1 mg/dm³. Quérese eliminar
	parte do Cd ²⁺ precipitándoo cun hidróxido, en forma de Cd(OH) ₂ . Calcula:33
4	4. A cantidade máxima de sulfato de estroncio que se pode disolver en 250 mL de auga a 25 ℃ é de 26,0
	ng34
5	5. Tense unha disolución acuosa de cromato de potasio e de cloruro de sodio, a unhas concentracións le 0,1 mol/dm³ e 0,05 mol/dm³, respectivamente. Engádese unha disolución de nitrato de prata. Su-
r	ooñendo que o volume non varía:35
	cións redox36
	I. Pola acción do ácido HCl de riqueza 36 % en masa e densidade 1,19 g/cm³, o óxido de manganeso(IV)
	ransfórmase en cloruro de manganeso(II), obténdose ademais cloro gasoso e auga36
2	2. Dada a seguinte reacción: H_2S + NaMnO ₄ + HBr \rightarrow S + NaBr + MnBr ₃ + H_2O 37
	rólise39
1	I. Realízase a electrólise dunha disolución de cloruro de ferro(III) facendo pasar unha corrente de
1	10 amperios durante 3 horas. Calcula:39